

HANZE

MASTERWEEK
30 NOV. T/M 4 DEC.
WWW.MASTERWEEK.TUDELFT.NL

You can't change the world in a week.
But you can start here.

REARRANGE

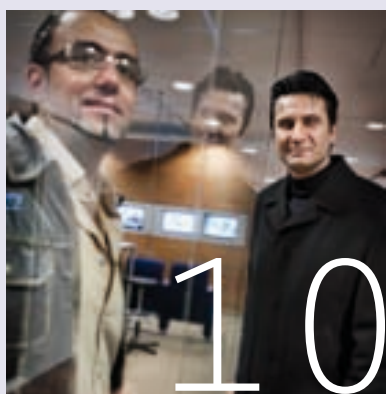
INHOUD

- Pagina 4** Versus Inburgeren? 'In Nederland is het verboden om je vrouw te slaan'
- Pagina 6/7** Twee pagina's projectweek Minerva
- Pagina 8** Erik Kostelijk en Trienke Drijfhout winnen de HG-Innoveer 2009
- Pagina 9** Kraker Leentje: 'Anti-kraakwet zorgt voor leegstand'
- Pagina 10/11** Ashkan en Farzad moesten Iran verlaten. "Jij bent tegen religie, tegen de regering, dan moet je de gevangenis in of weg"
- Pagina 12/13** Ben jij eigenlijk wel ingeburgerd? Doe de test
- Pagina 14** Tatyana kwam zeven jaar geleden van Kazachstan naar Nederland. Ze wacht nog steeds op een verblijfsvergunning
- Pagina 15** De slome suikers van microbioloog Folkert Faber
- Pagina 19** Stage in de woestijn: Salam Alaykum! Keev ahHaleq? Bger?
- Pagina 21** Docentenwissel met het Zernike College: 'Het zijn nog echt kinderen, ze vinden alles stom'

Coverfoto's

Fotograaf **Dirk-Jan Visser** portretteerde in Servië een van de ruim vierduizend vluchtelingen in eigen land. Dit zijn vooral Serviërs die uit Kosovo zijn gevlucht uit angst voor represailles van de Albanese meerderheid na het jarenlange terreurbewind onder Milosevic. De geportretteerde vluchteling, Velimir Vostic, woont al meer dan tien jaar in een Centre voor Internally Displaced Persons in Mataruska Banja. Zijn huis in Kosovo bestaat niet meer, hij heeft geen enkele foto van vroeger. Zijn harmonica en een oude radio zijn de enige fysieke bewijzen van een leven dat niet meer bestaat. Dirk-Jan Visser is oud-student van de Academie Minerva. Vorig jaar werd hij verkozen tot fotojournalist van het jaar.

VERSUS

VOOR

TEGEN

Inburgeren?

Iedere buitenlander die van buiten de EU (en Zwitserland) komt en in Nederland woont, moet inburgeren. Olgert vindt een dergelijke cursus nuttig en leerzaam. Maar Nanie is boos omdat de diploma's die ze de afgelopen 24 jaar in Nederland haalde, niet goed genoeg zijn.

Nanie Medyagustia (53), winkelmedewerker ZP7

'In principe ben ik niet tegen inburgeren, maar ik vind wel dat ze uitzonderingen mogen maken. Ik wil graag een goed Nederlands burger zijn en daar heb ik mij ook altijd voor ingespannen. 24 jaar geleden ben ik met een Nederlandse man getrouwd en moest ik kiezen tussen Nederland en Indonesië. Ik werkte toen als stewardess bij Garuda Indonesia. In het begin heb ik veel heen en weer gereisd. Twintig jaar geleden heb ik mijn eerste cursus Nederlands gedaan, bij IBIS. Daarna ging ik naar het Noordelijk Avondcollege en tot slot volgde ik cursussen aan de Rijksuniversiteit Groningen. Daarna heb ik staatsexamen gedaan. Ik ben voor alle onderdelen geslaagd behalve voor 'luisteren'. In die tijd was de Nederlandse taal leren nog niet verplicht, ik heb alles op eigen initiatief gedaan en alles zelf betaald. Omdat ik verder wilde, heb ik een opleiding tot receptioniste en een secretaresse-opleiding gedaan en Nederlands op mavo- en havo-niveau bij het Noorderpoortcollege. Voor de zomervakantie viel de brief van de Sociale Dienst op de deurmat: ik moest de inburgeringscursus doen. Ik heb een afspraak gemaakt bij de Sociale Dienst en kopieën van mijn diploma's meegenomen. Ik heb mijn

diploma's niet in de bush-bush gehaald, toch kreeg ik te horen dat ze niet geldig zijn, behalve het diploma van de IB-groep voor het staatsexamen. Vind je het gek dat ik toen even boos werd? Mijn contactpersoon wist overigens erg weinig over inburgeren en kon me niet eens vertellen waar ik bezwaar kon maken. Ik vind dat ik genoeg geïnvesteerd heb. Als het moet, doe ik de cursus maar ik betaal

'Ik scoorde hoger dan sommige van mijn collega's'

er geen cent voor.

Ik kreeg net een telefoontje dat ik maar zes weken op cursus moet in plaats van twee jaar. Ik werk vijf dagen in de week in de winkel op Zernikeplein 7, geef Indonesisch aan de Volksuniversiteit en was vorige week nog tolk voor 28 Indonesiërs die op bezoek waren bij de RUG, dus ik heb genoeg om handen. Ik scoorde op de inburgeringscursus van Teleac trouwens hoger dan sommige van mijn collega's.'

Loes Vader

Foto's: Leonie Berting

Olgert Clevering (22), derdejaars HBO-rechten

Bestuurslid van de Hanze Studenten Belangenvereniging

'Ik vind het normaal dat mensen die in Nederland te gast zijn en hier graag willen blijven, zich aanpassen aan onze normen en dat ze onze waarden respecteren. De Nederlandse taal leren is natuurlijk een eerste vereiste. En tegelijkertijd een inburgeringscursus doen om een idee krijgen van onze cultuur is een goed idee. Je bent er dan lekker veel mee bezig en je kunt ervan leren. Zo kun je als nieuwkomer sneller integreren.

'Ik snap eigenlijk niet zo goed dat sommige mensen die hier al langer wonen er een probleem van maken om zo'n inburgeringsexamen te moeten doen. Ik heb een test op internet bekeken en het lijkt me niet zo moeilijk om hem te halen. Mensen die hier bijvoorbeeld naartoe zijn gehaald voor hun kennis, zijn in ieder geval intelligent genoeg om hem te maken. Misschien is het voor mensen die hier naar toe gevlucht zijn een stuk lastiger, maar je kunt de stof toch van tevoren gewoon uit je hoofd leren?'

'Over de inhoud van de test zou je trouwens wel kunnen twisten. Dat je Willem-Alexander en Máxima op de foto's herkent, lijkt me logisch, maar of Willem van Oranje nou protestant of katholiek was, dat lijkt me niet

zo relevant om te weten. Heel veel Nederlanders hebben daar vast ook geen idee van. Er staat ook een vraag in of Nederlanders meer binnen dan buiten leven. Die lijkt me nou totaal overbodig. Dat zien ze toch direct?'

'Je kunt de stof toch van tevoren uit je hoofd leren?'

Maar oké, als je je rij-examen wilt gaan halen, moet je ook allerlei dingen uit je hoofd leren die je waarschijnlijk op de weg nooit zult tegen komen.

'De test zou meer toegespitst kunnen worden op inhoudelijke zaken. Op algemene wetgeving die de Nederlanders bekend is, maar die voor de nieuwkomer anders is dan dat zij gewend zijn. Bijvoorbeeld over lijfstaffen en homofilie. En dat het in Nederland strafbaar is om je vrouw te slaan. Als nieuwkomers zich hier niet aan houden, weten ze dat ze in de problemen kunnen komen met de Nederlandse wetgeving.'

Rina Tienstra

Ostalgie bij IDM

Een minitentoonstelling over de Duitse Democratische Republiek in het Atrium is de trekpleister van de eerste cultuurweek van het Instituut voor Communicatie & Media van de Hanzehogeschool. Hoe klein ook, de foto's, filmbeelden en gebruiksartikelen uit het voormalige communistische Oost-Duitsland scheppen een ostalgische sfeer. Op www.icmcultuurweek.nl is te lezen welke andere tentoonstellingen tot 20 november te zien zijn.

Foto: Boudewijn Otten

Groningen heeft de mooiste studentes

Groningen heeft de mooiste studentes van Nederland. Amsterdam en Rotterdam staan op de tweede en derde plaats. Dat blijkt uit een poll van studentenwebsite Studenten.net. De poll werd gehouden onder meer dan vijfhonderd studenten. In Flevoland, Drenthe en Zeeland vind je de minst mooie studentes, aldus het onderzoek. 'Groningse studentes zijn inderdaad erg mooi. Het is niet voor niets dat de prinsen Maurits en Bernard voor Groningen kozen. Ook vrouwenkenner Martin Bril studeerde in Groningen', aldus Jan-Peter Cruiming, directeur van Studenten.nl. 'Je ziet dat castingbureaus, zoals Dutch Casting, behalve hun kantoor in Amsterdam, een filiaal in Groningen hebben. Hier zijn veel modellen met potentie.'

Meer buitenlandse studenten in NL

9271 studenten van buiten de Europese Unie kozen dit jaar voor een opleiding in Nederland. Vorig jaar waren het er 9306, in 2007 nog 8940. Staatssecretaris **Nebahat Albayrak** (Justitie) gaf een overzicht van de cijfers in een toespraak op 7 november op de Dag van de Internationale Student. Ze zei blij te zijn met de toename van het aantal buitenlandse studenten. 'Om het Nederlandse onderwijs en onze kennis op een hoog niveau te houden, zijn we afhankelijk van nieuw bloed en internationale input.' Studenten van buiten de EU kunnen tegenwoordig zonder al te veel rompslomp een verblijfsvergunning krijgen. De procedure duurt twee weken. Na hun studie mogen afgestudeerden van buiten de EU een jaar in ons land blijven om werk te vinden.

Student zoekt deelnemers fibromyalgie-onderzoek

Voor een onderzoek naar de relatie tussen voeding en fibromyalgie is vierdejaars Fysiotherapie **Sebastiaan Borst** op zoek naar deelnemers. Deelnemers moeten een vragenlijst invullen en een week een voedingslogboek bijhouden. Daarna krijgen ze een voedingsadvies dat ze vijf weken volgen. Vervolgens vullen ze nog een keer de vragenlijst in om een vergelijking te maken. Fibromyalgie, ook wel bekend als weke-delenreuma, betekent letterlijk: pijn in bindweefsel en spieren. Het komt voor bij ongeveer twee op de honderd volwassenen, vooral bij vrouwen. Er is veel onderzoek gedaan naar de psychische en fysieke factoren die een rol zouden kunnen spelen bij deze aandoening. (Info: praktijkvitalfit.nl)

HG: meer studenten, minder nieuwelingen

Het aantal studenten dat officieel op de Hanzehogeschool (HG) staat ingeschreven is 24.704. Dat zijn er 5,6 procent meer dan in het vorige schooljaar. Hiermee stijgt het HG-studentenaantal meer dan het landelijk gemiddelde (dat is 4,4 procent). De instroom van studenten die niet eerder bij de HG stonden ingeschreven daalde in vergelijking met het vorige jaar met 0,6 procent (van 6.758 nieuwelingen in 2008 tot 6.717 in 2009). Het aantal studenten dat de HG verlaat zonder diploma is, zo meldt het College van Bestuur, vergelijkbaar met andere jaren, ruim 2.500.

Eten voor het goede doel

Op 18 november opent de Groningse burgemeester **Peter Rehwinkel** Happietaria, het goede-doel-restaurant dat wordt gerund door leden van de zes christelijke studentenverenigingen in Groningen: ATV, CSFR, GSV, Ichthus, NSG en internationale studentenvereniging HOST. Dit jaar biedt een voormalig dovenclubhuis aan Violenstraat 2 onderdak aan het restaurant. De opbrengst gaat naar drie HIV/Aids-preventieprojecten in Kenia, Soedan en Zambia. In 2008 zette Happietaria in Groningen 3500 maaltijden op tafel, die zo'n 168.000 euro opleverden (de vermenigvuldiging van 2,47 door hulporganisaties meegeteld). Happietaria is tot 18 december geopend.

Ict'ers besparen HG bijna halve ton

De afdeling Informatie- & Communicatietechnologie (ICT) van de Hanzehogeschool bespaart dit jaar 47.124 euro door de beveiligingssloten van de twaalfhonderd computers die in 2009-2010 worden vervangen op de nieuwe pc's te monteren. Die sloten, die nieuw 33 euro (exclusief btw) kosten, worden gewoonlijk tegelijkertijd met de oude computers verwijderd. Ict'ers **Jan Bos** en **Johan van der Linde** bedachten een handige manier waarop de sloten weer te gebruiken zijn en overtuigden de leverancier (die er toch zo'n dertig euro per slot bij inschiet).

Lector helpt kunstonderwijs in Sarajevo

Lector **Rineke Smilde** en **Evert Bisschop Boele** van het lectoraat Lifelong Learning in Music & Arts van het Prins Claus Conservatorium vertrekken op 17 november naar het conservatorium van Sarajevo. In de hoofdstad van Bosnië-Herzegovina adviseren ze het management en de docenten bij de samenwerking met de buitenwereld, de managementstructuur en curriculumontwikkeling. Daarnaast begeleiden ze conservatoria op de Balkan in het project *Widening participation on the road to membership* bij hun aanpassingen aan de Europese vereisten die voortvloeien uit het Bologna-proces. De conservatoria lopen hiermee achter vanwege de Balkanoorlogen.

Marjolein beste FM'er van Nederland

Marjolein van der Water schreef de beste afstudeerscriptie voor studenten Facility Management van 2009. De (inmiddels) oud-studente van de Hanzehogeschool kreeg dit op 4 november te horen tijdens de Facility Management Marktevent in het Spant te Bussum. De FM-bachelor of the Year dankt haar uitverkiezing aan de scriptie *Samen Groeien Naar Een Duurzame Organisatie* over het verduurzamen van het inkoopproces van de provincie Groningen, waar ze een baan in de wacht heeft gesleept. Naast de titel, de eer en de prijs mag Marjolein in juni 2010 gratis de European Facility Management Conference in Madrid bijwonen.

Projectweek Academie Minerva

In de rubriek Bij de Les beschrijft een redacteur een onderwijsactiviteit op de HG. Sommige van die activiteiten, zoals de projectweek van Academie Minerva, kun je bijna niet beschrijven.

Foto's zeggen meer, maar nog lang niet alles.

Productie draaien met verf

Drie jongens staan voor de ingang van het oude Groninger Museum, sinds september een van de onderkomens van Academie Minerva. 'Tsjonge, dat was aanpoten', zucht de ene, als hij de mistige novembermiddagvlucht met sigarettenrook wegjaagt. 'Zo mocht het altijd wel wezen', zegt nummer twee. 'Zeker weten', voegt de derde eraan toe. De maandagochtend die aan deze vrijdagmiddag voorafging begonnen deze studenten met het project Wat Verf Vermag.

Docent **Martijn Schuppers** geniet van het resultaat van het project dat op 6 november in de grote zaal hangt. 'Het is géén kunst, hè? Dat was niet mijn bedoeling. Ik wilde dat ze productie draaiden. Ja, gewoon een stuk of twintig werken per dag maken. Eén onderwerp bij de kop nemen en dat dan met verschillende materialen verwezenlijken. Op papier, hout, karton, kunststof, metaal, noem maar op.'

Zoeken naar de juiste verhoudingen

Op dinsdagochtend 3 november is het verbluffend stil in lokaal D2. Sereen zelfs. Slechts één persoon spreekt. **Annelies Middel** wijst op de verschillen tussen man en vrouw. 'De navel van de vrouw zit hoger op de romp dan die van de man. Optisch gesproken, in ieder geval. En kijk eens naar de verhouding tussen onder- en bovenbeen.' Ze wijst op het mannenskelet dat naast haar staat. 'Zie je, een vrouw heeft in verhouding kortere onderbenen.' Verrek, zie je de studenten den-

ken, maar ze zeggen niets. Een paar van hen maken een snelle schets in een boekje. Op de ezels staan al hun eerste bewijzen van bekwaamheid, in krijt, inkt of contékrijt.

Het snerpen van ijzerzagen

Nergens is de sfeer deze week zo herfstig als in de metaalwerkplaats. Door de open deur hebben de studenten vrij toegang tot het plein waar een boom, die ouder oogt dan het Minervagebouw, zijn bladeren in oranje en geel heeft afgeworpen. Ze kleuren mooi bij al het metaal dat de studenten bij de schroothandelaar hebben opgehaald. Op dinsdag hakken, knippen, boren en zagen ze erop los. Hier en daar klinkt het geluid van hamers op ijzer, het snerpen van ijzerzagen en het gekletter van vallende brokken. Een student probeert boven het geluid van een angstaanjagend schreeuwende machine uit te zeggen wat hij maakt. Juist, ja, een vruchtbaarheidsymbool. Dat moeten ze namelijk allemaal van de begeleiders **Joris Witvliet en Klaas Kloosterman**.

Grafiekpensionado in spe

Grafiek eert **Wim Jonkman**, de docent die op het eind dit schooljaar Minerva voor gezien houdt. De 63-jarige pensionaris in spe zal zich in zijn blauwe drukkersjas nog meer aan eigen werk gaan wijden. Jonkman, bekend (vermaard zelfs) om zijn sfeerrijke steendrukken, heeft een voorliefde voor pakkende titels. Die titels kregen de studenten aan het begin van de week onder ogen. Ze mochten er

centje uitpikken en daar een werk bij maken. Aan het eind van de week hangen afdrucken daarvan naast Jonkmans werk met dezelfde naam. Extra verrassing voor Jonkman blijkt op vrijdagmiddag de bijdrage van zijn collega's die ook op de Jonkmantitels geïnspireerd werk exposeren. 'Je kunt mij geen beter cadeau geven dan dit', zegt Jonkman, 'niets is mooier dan met z'n allen aan het werk. Aan de slag met de materie, denken, uitproberen en dan het wonder verwezenlijken.'

Ultieme portretten

Geen kunstvorm die zo veel door amateurs wordt beoefend als de fotografie. Maar in de workshop van fotograaf **Rob Nypels** mochten de studenten hun fotocamera thuislaten. 'Ik wil de studenten aan het denken zetten. Wat beweegt ze? Waarom kiezen ze voor het kunstenaarschap? Welke beelden, ervaringen en inspiratiebronnen hebben ze?' Van fotograaf **Erik Hijweege** mogen ze wél aan de slag met hun camera. Hijweege, een meermaals gelauwerde portretfotograaf, weet hoe je het Ultieme Portret maakt. Studenten, die de week begonnen met besprekingen van hún en Hijweeges werk, gebruikten zijn tips en aanwijzingen voor een eindpresentatie van portretten.

Knippen en plakken, snijden en lijmen

De kunstboeken van **Diederick van Kleef** liggen in New York, Londen en in Amster-

dam, waar Van Kleef in zijn woonhuis een boekwinkel annex galerie bestiert. 'Je kunt best in één week een boek maken', zegt hij op dinsdag in lokaal A23, waar een stuk of tien studenten zich in alle rust knippen, plakken, snijden en lijmen. Ze werken het thema Bodybook uit. 'Een boek over je lichaam, dat van je geliefde, van je vijand of van je huisdier. Maar van mij mogen ze het natuurlijk ook veel ruimer zien.' Op vrijdag liggen de boekwerken, groot en klein, met of zonder tekst, uitgesteld in de hal van Minerva ter inzage.

Cartooneske kijkdozen

Doodmoe zijn de studenten van de week buffelen en bikkelen. Velen laten de slotbijeenkomst van de projectweek aan zich voorbijgaan. Jammer, in de Singelzaal hadden ze hun netvlies kunnen trakteren op de filmpremière van **Winterland** van **Dick Tuinder**. Een film die zich afspeelt in allerlei vervreemdende decors, van werkelijkheid tot schilderijen en cartooneske kijkdozen. De vijftig toeschouwers, de zaal is groot genoeg voor het dubbele aantal, laven zich aan scènes, die vooral voor het oog een genot zijn. Het sfeerrijke verhaal is vrij ontoegankelijk, maar dat is wat Tuinder ook met de film voorhad. 'Binnenwereld en buitenwereld, echt en onecht, fantasie en werkelijkheid. Alles loopt door elkaar, zoals we het leven ook vaak ervaren.' **Boudewijn Otten**

Foto's: Boudewijn Otten

‘Wij nemen de studenten heel serieus’

Erik Kostelijk en Trienke Drijfhout wonnen met hun vernieuwende internationale onderwijsconcept de HG-Innoveer 2009. China was hun proeftuin.

‘Ik ben dolblij natuurlijk. Het is een erkenning voor onze inspanningen. Erik kon er op 3 november niet bij zijn omdat hij met de studenten in China was. Na de prijsuitreiking kreeg ik ineens een seintje dat hij op de Nankai-Universiteit met de Chinezen op skype zat’, lacht docent International Communication **Trienke Drijfhout** (37) in haar kantoor in het F-gebouw. ‘Ik wist van niets. Ergens boven in de zaal stond een klein computertje met een directe verbinding. Kon ik in mijn dankwoord meteen de Chinese professoren en de bedrijven bedanken voor de samenwerking.’

Wat is het International Communication Model?

‘Het is een real life onderwijsconcept van een semester dat we sinds 2006 toepassen in het China Programma. Vierdejaars werken in de rol van junior consultant samen met studenten van de Nankai-universiteit aan opdrachten van het Noord-Nederlandse midden- en kleinbedrijf. Ik ben het meisje van de projecten, zeg ik altijd. Ik werf Nederlandse bedrijven die erover denken om zaken te gaan doen in China en willen laten uitzoeken of er een

markt is voor hun producten. En ze krijgen een intercultureel communicatieadvies voor hun markt-entree-strategie. Vijf onderzoeksvorstellen brengen we in in het onderwijsprogramma. De bedrijven sponsoren de reis en het verblijf, de studenten betalen zeshonderd euro eigen bijdrage. In oktober vertrekken ze voor drie weken naar China. De eerste week plannen we in de herfstvakantie, dan kunnen ze een week op eigen kosten rondreizen en acclimatiseren. De tweede week is er een programma op de universiteit en de derde week gaan ze in groepen van zes op pad om de bedrijfsopdrachten uit te voeren. Wij geven workshops en coachen de studenten bij de projecten.’

Wat voor projecten zijn dat?

‘Ze hebben bijvoorbeeld voor Miedema Landbouwmachines uitgezocht of er een markt is voor hun aardappelpootmachines. En voor Philips Drachten hebben ze een recruitment day voor hun High Tech Campus georganiseerd. In één week hebben de studenten 220 Chinese studenten geïnterviewd, alles op film gezet en tot slot

een communicatie-advies gegeven omdat de interviewvragen van Philips toch wat te direct bleken te zijn voor de Chinese markt. Twintig Chinese techniekstudenten zijn uiteindelijk geselecteerd.’

Is jullie onderwijsmodel geschikt voor andere opleidingen?

‘Ik denk het wel. Studenten voelen zich serieus genomen omdat ze echte opdrachten uit hun beroepspraktijk uitvoeren. Ons onderwijsconcept is overal toepasbaar, ik ben nu bezig met een projectaanvraag voor India.’

Tekst en foto: Rina Tienstra

www.chinalize.nl

De Innoveer is de jaarlijkse prijs die de Hanzehogeschool uitreikt voor de meest innovatieve docent. Doel is onderwijsvernieuwingen te stimuleren en docenten te belonen voor een idee, activiteit of werkwijze die zij ingevoerd hebben. De prijs bestaat uit een geldbedrag van vijfduizend euro en een kunstwerk van oud-Minervastudent **Martijn Westphal**.

Vlucht

In de laatste show van Theo Maassen, die nu in de bioscoop te zien is, gaat Maassen helemaal los op wat hij de *voorvochtmenen* noemt. Mensen die nooit exploderen, als het ware alleen maar druppelen, en dus vol frustratie zitten. Gek wordt Maassen van gefrustreerde mensen die kreten bezigen als *vol = vol* (‘Da’s lekker makkelijk, een woord, dan een is-teken, en dan nogmaals hetzelfde woord, dat klopt natuurlijk altijd!’) of kulargumenten als *ze bedreigen onze Hollandse tradities*. Traditie is nooit een argument, vindt Maassen. In de middeleeuwen was het immers ook traditie om vrouwen met zware stenen in het water te donderen. Bleven ze drijven dan waren het heksen, zonken ze, dan waren ze, oeps... onschuldig.

Niet ‘de buitenlanders’ of ‘de moslims’ bedreigen onze tradities, maar wijzelf. Mocht Sinterklaas ooit verdwijnen, dan lijkt het me waarschijnlijker dat dit dankzij de Kerstman zal gebeuren dan door een strenge ayatollah. En dat jongeren nauwelijks nog verse haring eten, komt ook niet door de opmars van halal voedsel, maar gewoon omdat de jeugd het niet zo heeft op zo’n glibberig visje. Met het verdwijnen van tradities is kortom niets mis. Wie wil dat alles hetzelfde blijft, loopt altijd achter de feiten aan. Wat er wel mis is, is dat eeuwige gezeik, dat vingerwijzen, beschuldigen, klagen, veroordelen. We leven in een paradijs, maar niemand die het nog wil zien. Het zal wel bij de mens horen. ‘Wij zijn onze eigen zelfmoordterroristen’, zegt Maassen terecht. Zodra alles goed is, gaan we ons bedreigd voelen. Want er valt voor ons niets meer te winnen, alleen maar te verliezen. En naar wie kun je beter de beschuldigende vinger wijzen dan naar diegenen voor wie het omgekeerde geldt? ‘Ze’ pakken onze tradities af! ‘Ze’ komen voor onze uitkeringen en onze wijven!

Ik interviewde voor deze Hanzemag enkele ‘ze’-mensen. ‘Ze’ bleken gek genoeg helemaal niet hier om onze tradities te vernietigen, ons geld af te pakken, ons land kapot te maken. ‘Ze’ wilden alleen maar studeren, iets nuttigs gaan doen, een gewoon leven opbouwen. ‘Ze’ waren blij dat ze in een land terecht waren gekomen waar ze vrij en onbedreigd waren. Ik raad iedereen aan om eens wat vaker met ‘ze’ te praten. Zij weten zich namelijk beter te herinneren wat er zo mooi is aan ons landje dan wijzelf.

Chris Wind

Groningse krakers protesteren tegen nieuwe wet

'Anti-kraakwet zorgt voor leegstand'

Op 31 oktober heeft een groep krakers het voormalige verzorgingshuis Hunzerheem aan de Populierenlaan in Groningen gekraakt. De krakers protesteren daarmee tegen het kraakverbod dat op 15 oktober werd aangenomen door de Tweede Kamer. Het pand werd beheerd door anti-kraakbedrijf Ad Hoc. Leentje is woordvoerder van de krakers.

Kraken? Dat is toch helemaal passé?

'Tijdens de landelijke kraakdag op 31 oktober werden er anders wel 21 panden gekraakt. Ook als protest tegen de anti-kraakwet. Kraken is nog steeds nodig om leegstand te voorkomen. Het is toch belachelijk dat ze leegstand willen tegengaan door zeven Ad Hoc'ers te huisvesten in een flatgebouw dat 117 kamers telt? Politiek Den Haag ziet kraken als een probleem. Wij zien het schenden van woonrecht als een probleem en we willen laten zien dat kraken geen probleem is, maar juist een oplossing. Die wet lost niets op, daar komt alleen meer leegstand van.'

Wat denk jij? Gaat de anti-kraakwet het halen?

'Ik ga van het ergste uit. De Raad van State heeft de Eerste Kamer een negatief advies gegeven, ik hoop dat ze zich daar iets van aantrekken. En de PVV zit niet in de Eerste Kamer. Het is afwachten. Maar, kraken gaat gewoon door, wet of niet. Met een wet stop je de echte kraker niet.'

Het pand is van Lefier, de woningbouwvereniging. Zouden die er geen studenten in kunnen huisvesten?

'Dat was volgens mij ook het plan van Lefier. Alle 117 kamers zijn voorzien van een mini-keukentje, een douche en toilet én het is vlakbij het Zernike. Toch schijnt het te duur

te zijn om van een bejaardenhuis een studentenhuis te maken.'

Wat willen jullie met het pand?

'Huisvesting, ateliers voor kunstenaars, oefenruimtes voor bandjes en we openen binnenkort een veganistische gaarkeuken. Zonder kraakbeweging waren er geen Grand Theatre, geen Oude RKZ, geen Paradiso en tal van andere toonaangevende culturele voorzieningen.'

Wat kun je doen als je hier zou willen wonen?

'We willen een vereniging oprichten om mensen te huisvesten. Als hier in één keer honderd man intrekken, wordt het een bende. Je moet wel de krakermentaliteit hebben. We zitten nog zonder water en verwarming, dat is goed uit te houden. Als je wilt kraken, kun je naar het kraaksprekuraat te gaan. Iedere woensdagavond tussen 19.00 en 20.00 uur, hier aan de Populierenlaan 1.'

Loes Vader

Anti-kraakwet

De anti-kraakwet is een wet die het kraken van panden strafbaar stelt. De wet is een initiatief van CDA, VVD en de ChristenUnie. De wet werd op 15 oktober door de Tweede Kamer aangenomen doordat ook de PVV vóór stemde. Wanneer ook de Eerste Kamer de wet aanneemt, komt er op kraken een maximumstraf van één jaar te staan. Gemeenten mogen zelfbepalen of ze het verbod handhaven. PvdA-wethouder Frank de Vries van Ruimtelijke Ordening liet op TV-Noord weten dat Groningen niet staat te springen om het kraakverbod te handhaven. Ook de vier grote steden zijn niet enthousiast zijn over het wetsvoorstel, terwijl zij het meest met kraken te maken hebben.

Bingo!

In week 44, de week van 25 oktober dus, waren er workshops voor oudere werknemers. Ik heb er niet aan meegedaan. Ik ben te jong. De meeste collega's die wél tot de doelgroep behoren, lieten ook verstek gaan. Da's logisch: de Hanzehogeschool doet alsof medewerkers van 45 jaar rollatorrijp zijn. En daar hebben ze speciaal beleid voor gemaakt. En wat voor beleid. Het hele aanbod, van meditatietraining en lunchwandelen tot loopbaanscan en stoelmassage, riekt naar nieuwe steunkousen en een kussentje in de rug. *Gaat u maar even zitten, juffer Jansen, dan draai ik de verwarming een streepje hoger en haal u een lekker kopje thee. Het is knuffeltje hier en knuffeltje daar. Lekker geslapen? Guur windje, hè? Het wordt nou toch echt herfst, vindt u ook niet?*

Er zijn mensen (niet al te veel, vermoed ik), die het fijn vinden om zo te worden aangesproken. Onder het genot van een mariakaakje lieten zij zich tijdens de workshops in week 44 heerlijk vertroetelen.

De meeste HG'ers van boven de 45 dertelen echter vrolijk rond. Die denken aan pensioen noch pensioen. Ze leven naar de spreuk die bij moeder Frick boven de schouw hing: *het leven begint bij veertig*. Kinderen zijn het, ze zijn vijf jaar of ze zijn lekker aan het puberen. Die gaan niet naar pre-alzheimerworkshops. Die mensen wil helemaal niks te maken hebben met het vreselijke dat schuil gaat achter die afschuwelijke term *levensfasebewust personeelsbeleid*. Dat, en niets anders, hebben ze de aanstichter van het gedreutel, de dienst Personeel & Organisatie, laten weten door niet te komen opdagen.

Het kwiek ogende baasje van P&O, Sjoerd van der Zee, snapt dat niet. Die denkt dat de wegblijvers ergens diep van binnen eigenlijk toch wel heel erg geïnteresseerd zijn. Hij stuurde ze in week 45 een enquête waarin de cruciale keuzemogelijkheid *ik wil géén levensfasebewust beleid* ontbreekt.

45-plussers, richt u op! Vul die vragenlijst niet in. Van der Zee lijdt aan een ouderdomskwaal: hij is een tikje hardhorend. Wat u ook opschrijft, hij grijpt alles aan om zijn Huize-Avondroodpakket uit te breiden met een tweewekelijkse bingo-avond. Hoofdprijs: de klassieke rollade of een rollator met HG-logo.

Hajo Frick

Foto: Loes Vader

Alles achterlaten en opnieuw beginnen

Ashkan en Farzad moesten noodgedwongen hun land Iran verlaten en een nieuwe toekomst opbouwen in Nederland. Dankzij de financiële steun van UAF kregen beiden de kans om te gaan studeren aan de Hanzehogeschool.

‘Ik weet nog heel goed de eerste dag dat ik aankwam in Nederland’, zegt Ashkan. ‘Het was januari en heel erg koud. Ik had lang gereisd, was ziek en mijn energie was helemaal op. Ik moest twee dagen op straat overleven, want ik had geen idee waar ik heen moest. Ik vroeg mensen om hulp, zelfs een politieagent. Ik legde hem uit dat ik net was aangekomen uit Iran. “Welkom in het vrije land!”, zei hij, maar verder deed hij niets. Gelukkig wist uiteindelijk iemand dat ik naar Zevenaar moest gaan, want daar zat een asielzoekerscentrum.’ Eerstejaars Voeding & Diëtetiek **Ashkan Broujerdy** (34) vluchtte in 2001 uit Iran. Over de reden van zijn vlucht wil hij niet al te veel kwijt. Zijn familie woont nog steeds in Iran en hij is bang dat zijn verhaal in de Iraanse media zal verschijnen. Eerstejaars Rechten student **Farzad Farhadian** (43) kan iets opener zijn over zijn leven in Iran, al kiest ook hij zijn woorden zorgvuldig. ‘Ik had lange tijd een mooi leven in Iran. Ik was topvolleyballer, speelde zelfs in het nationale elftal. Door mijn status als sporter had ik een gratis auto en kon ik veel reizen. Toch was ik niet gelukkig. Ik had alles, maar mijn broers en zus mochten vanwege hun politieke ideeën niet werken of studeren. Alleen door hun ideeën werd ze alles afgenomen.’

De hele weg enorm verdrietig

‘Ik begon vragen te stellen. Waarom vechten we met iedereen? Waarom wordt ons land zo? Dan zeiden ze: “Jij bent tegen religie, tegen de regering, dan moet je de gevangenis in of weg.”’

Ook Farzads reis naar Nederland was lang en stressvol. ‘Ik reisde via Bosnië en Kroatië naar Nederland. Ik was de hele weg enorm verdrietig. Ik zal nooit vergeten hoe ik me voelde toen het vliegtuig opsteeg. Alles is weg, dacht ik.’

Voor Ashkan was de reis een traumatische

ervaring. Vooral één moment kan hij nog altijd niet vergeten. ‘Ik was onderweg met een paar families, we dwaalden rond in een bos, wisten niet echt waar we waren. De smokkelaar had ons alleen achter gelaten. Op een dag, ik denk de derde of vierde van onze tocht, zag ik een Afghaanse vrouw heel hard huilen. Ik vroeg haar man wat er aan de hand was. “Mijn twee maanden oude baby is overleden”, zei hij, “in de armen van haar moeder. Ze wil hem niet loslaten, ze wil hem op een goede manier begraven.” Ik keek naar de vrouw en zag de baby, bleek en koud. Dat moment vergeet ik nooit van mijn leven.’

Ondanks alles wel optimistisch

Farzad kwam al in 1998 naar Nederland. ‘Het was geen bewuste keuze. De mensensmokkelaar bepaalde gewoon dat het Nederland zou worden. Veel wist ik niet over het land. Johan Cruijff en bloemen, dat had ik geleerd op de lagere school. Cruijff was mijn held.’ Ondanks alle ellende in de begindagen had Ashkan wel een optimistisch gevoel. ‘Ik had het idee dat alles hier goed geregeld was. Iedereen had zijn taak, dat kenden we in Iran niet. De mensen waren vriendelijk, maar ze konden me niet echt helpen. Wet is wet, zeiden ze. Die moesten ze wel volgen.’

Weer zes maanden op straat

Ashkan wachtte het besluit over zijn status niet af en besloot aan zijn toekomst te gaan werken. ‘In 2002 begon ik te studeren in Amsterdam, vol hoop en goede moed. Na drie maanden kreeg ik te horen dat ik weg moest. Ik was uitgeprocedeerd, opeens stond ik weer op straat. Ik was heel positief begonnen en het was in één klap allemaal voorbij. Binnen twee weken moest ik het centrum verlaten. Ik was volkomen in shock. Hoe kon dit? Ik leefde daarna weer zes maanden op straat, alles weg. Ik moest zwart gaan werken om te overleven. Iedere dag was ik bang voor controle. Ik was doodsbang voor gevangenis-

straf en uitzetting, maar ik had geen andere keuze.’

Uiteindelijk verslechterde de situatie in Iran weer en Askans advocaat adviseerde hem het opnieuw te proberen. ‘Opnieuw deed ik een aanvraag en moest ik wachten. Ik wilde dolgraag weer gaan studeren, maar durfde niet. Pas toen ik een definitieve verblijfsvergunning kreeg, ben ik weer begonnen.’

Vluchten is geen keuze

Die definitieve verblijfsvergunning kregen beide mannen in 2005. Toch waren daarmee niet alle problemen ineens opgelost. ‘Het rare is dat je tijdens al die jaren wachten zo op dit moment hoopt’, zegt Farzad, ‘maar wanneer je dan eindelijk de definitieve status krijgt, begint alles eigenlijk pas. Zolang je af moet wachten, heb je een excuus om niks te doen. Je mag niet werken, niet op jezelf wonen. Maar zodra je geen vluchteling meer bent, moet je ineens echt aan de bak. Aan je toekomst werken. Dat was vooral in het begin enorm stressvol.’

‘Vluchten is geen keuze, dat is echt een misverstand. Soms ben je verplicht te gaan en moet je alles achterlaten, je familie, vrienden, je thuis. “Wat doe je hier, waarom ga je niet terug?” Ik heb het best vaak gehoord, maar die mensen begrijpen niet hoe het zit. Veel vluchtelingen laten juist een goede toekomst achter zich wanneer ze vertrekken. Je moet helemaal opnieuw beginnen, je kent de taal niet, je opleiding is niks meer waard. Je gaat alleen maar omdat je geen andere keuze hebt.’

Zonder diploma's geen baan

‘Juist daarom zijn we het UAF (Stichting voor Vluchteling-Studenten) zo dankbaar’, vult Ashkan aan. ‘Het is enorm zwaar om helemaal opnieuw te beginnen en het allerbelangrijkste is dan onderwijs. Zonder diploma's kun je in Nederland bijna geen baan vinden. Maar ik wil niet werkloos thuis

zitten. Ik wil iets betekenen voor de Nederlandse maatschappij.’

Test voor mijn karakter

Farzad denkt dat het moment waarop hij zijn diploma zal krijgen misschien wel het beste moment uit zijn leven zal zijn. ‘Soms denk ik, dit is zo'n test voor mijn karakter, na alles wat ik heb meegemaakt. Toen ik nog taxichauffeur was, één van de vele baantjes die ik heb gedaan sinds ik mocht werken, kreeg ik veel complimenten van Nederlanders wanneer ik vertelde dat ik studeerde. Het geeft je een kans om te bewijzen dat je hier bent om iets nuttigs te doen en niet voor een uitkering.’

Farzad wil na zijn studie advocaat worden, ‘al zal dat niet makkelijk zijn.’ Ashkan droomt van een eigen praktijk wanneer hij zijn studie heeft voltooid. ‘Mag ik trouwens nog wat mensen bedanken?’, vraagt Ashkan aan het einde van het gesprek. ‘Ik ben UAF in het algemeen heel dankbaar, maar ik wil vooral Joanna Bolt en Hella Snoeren persoonlijk bedanken voor alles wat ze voor me gedaan hebben. En natuurlijk mijn eigen vrouw en lieve schoonmoeder.’

Chris Wind

De Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF steunt ruim 2.500 hoger opgeleide vluchtelingen en asielzoekers bij hun studie en het vinden van een passende baan. Daarnaast behartigt het UAF de belangen van deze groep. De steun van ruim 25.000 particuliere donateurs en bijdragen van bedrijven, organisaties en onderwijsinstellingen maken het werk van het UAF mogelijk.

Verschil

Foto: Pepijn van den Broeke

Op een dag in 2007, toen ik net als anders bezig was met mijn werk als taxi-chauffeur in Groningen, maakte ik iets mee wat mij in gedachten terugvoerde naar mijn land Iran.

Ons taxibedrijf vervoert meestal oudere mensen. Ze hebben vaak mooie herinneringen en soms trieste ervaringen door de Tweede Wereldoorlog of door wat er in hun leven is gebeurd. Op een dag kreeg ik opdracht om mevrouw X naar Schildwolde te brengen. Toen ze in de auto stapte, keek ze verdrietig en boos. Na een paar minuten vroeg ik naar de oorzaak. Ze vertelde dat haar beste huisgenoot, de enige hoop van haar leven, ziek was. Ik dacht dat ze haar partner bedoelde. Na een tijdje vertelde ze dat haar hond een probleem had met zijn prostaat. Ze zei dat na het overlijden van haar man deze hond haar leven weer kleur had gegeven. Haar hond moest zo snel mogelijk geopereerd worden. De kosten van operatie waren 500 euro.

Toen wij bij de kliniek aankwamen, was ik helemaal verbaasd over wat ik zag. Allerlei soorten dieren stonden in de rij voor controle. Een slang, een papegaai, honden, katten en andere dieren. Sommige kwamen voor hun maandelijkse controle. Al hun afspraken waren gepland. De meeste dieren hadden een paspoort en een ID-kaart en – het belangrijkste – een verzekering. Ik wenste mevrouw X beterschap met haar hond en reed terug naar Groningen. Ik was onder de indruk van wat ik had gezien en dacht aan Ali, die ik vorig jaar in Iran had ontmoet.

Op een oud Perzisch tapijt zat hij naast een samavar (theepot) en trok met veel kracht aan een sigaret. Hij zei dat de dokter hem had geadviseerd niet meer te roken, omdat dat heel slecht was voor een hartpatiënt zoals hij. Hij zei dat hij snel geopereerd moest worden omdat hij anders dood zou gaan. De kosten van het ziekenhuis en de operatie – 5000 euro – waren voor hem onbetaalbaar. Ik vroeg hem: “Wat ga je dan doen?” Hij zei: “Niks. Doodgaan is beter dan dit leven. Als ik geen kinderen had gehad, had ik eigenlijk al eerder dood willen gaan.” Hij had vijf kinderen. Met een zucht die uit het diepst van zijn hart kwam, trok hij nog een keer stevig aan zijn sigaret. Hij vertelde dat hij de afgelopen nacht had gedroomd over zijn operatie. “Ik was in een ziekenhuis en de operatie was afgelopen. Mijn kinderen waren er ook. Ze waren blij en ik ook. Ze kusten mijn gezicht en vertelden over hun plannen voor een feest vanwege mijn operatie. Op dat moment kwam er iemand met een rekening van 5000 euro binnen. Ik schrok wakker.” Hij stak opnieuw een sigaret op en trok er nog eens krachtig aan. Zijn hoofd was gebogen. Hij keek naar de bloemen op het tapijt en sloot zijn ogen. Ik wist niet of hij aan het denken was, of zijn tranen voor mij verborgen wilde houden.

Farzad Farhadian

Ben jij wel ingeburgerd?

Buitenlanders (van buiten de Europese Unie) die in Nederland willen wonen, moeten inburgeren. Dat is de wet. Om te toetsen of een immigrant is ingeburgerd, moet hij met goed gevolg drie landelijke toetsen afleggen. Een toets gesproken Nederlands (TGN), een elektronisch praktijkexamen (EPE) en een meerkeuzetoets die de Kennis van de Nederlandse Samenleving (KNS) test.

Over het inburgeringsexamen is veel te doen. Het examen zou te moeilijk zijn, de vragen te betuttelend en de consequenties (het intrekken van de verblijfsvergunning bijvoorbeeld) te heftig. De vragen die op de volgende pagina staan, komen uit het KNS-gedeelte van het inburgeringsexamen. Als je ze allemaal goed hebt (zie onderaan pagina 12), dan ben je voor honderd procent ingeburgerd. Maak je fouten, dan is er nog werk aan de winkel.

Illustratie: Xiao Feng Chiu & Mathieu van der Bij

Uitslag Inburgeringstoets
Helemaal zeker is de redactie
niet, maar we vermoeden dat de
juiste antwoorden op de inbu-
geringstoets als volgt luiden.
1A, 2C, 3A, 4A, 5A, 6B, 7B, 8A, 9B,
10B, 11A, 12B, 13A, 14B, 15C.

1

Lara werkt in een bejaardenhuis.
Ze weet niet of ze u of jij moet zeggen.
Wat kan Lara het beste doen?

- a Aan een collega vragen wat ze moet zeggen.
- b Helemaal niets zeggen.
- c Tegen iedereen jij zeggen.

2

Een oude mevrouw zegt tegen een collega van Lara: "Wat stom dat je binnen een hoofddoek draagt. Dat doe ik nooit." Wat moet Lara doen?

- a Een klacht indienen over de vrouw.
- b Doen alsof ze het niet heeft gehoord.
- c De vrouw vertellen waarom de collega een hoofddoek draagt.

3

De directeur komt binnen.
Lara heeft hem nog niet eerder ontmoet. Wat moet Lara doen?

- a Een hand geven en zich voorstellen.
- b Doorgaan met werken en zwaaien.
- c Wachten totdat de directeur naar haar toe komt.

4

De politie houdt Mo aan bij een verkeerscontrole. Zijn rijbewijs is bijna verlopen. Wat zegt de politie?

- a Naar het gemeentehuis om het rijbewijs te verlengen.
- b Gebruik zolang het rijbewijs van je vrouw.
- c Geef ons het rijbewijs, dan zorgen wij voor een nieuw.

5

Hanna en Jan hebben een flat gekocht en zitten bij de hypotheekadviseur. Hanna vindt vijfhonderd euro per maand erg veel. "Maar we hoeven het niet allemaal zelf te betalen", zegt Jan. Waarom zegt Jan dat?

- a De belasting betaalt een deel terug.
- b Je kunt geld vragen bij een woningbouwvereniging.
- c Je kunt huurtoeslag vragen.

6

Hans maakt gemene grappen over Ali. Ali denkt dat Hans hem discrimineert. Wat kan Ali het beste doen?

- a Een andere baan zoeken.
- b Met collega Hans praten.
- c Niet meer praten met Hans.

7

Jan haalt medicijnen voor Hanna bij een apotheek. De medicijnen zijn duur. Wat kan hij het beste doen?

- a Naar een andere apotheek gaan.
- b Vragen of de zorgverzekering de medicijnen betaalt.
- c Vragen of hij de medicijnen gratis kan krijgen.

8

Fatma en Lara kijken naar het journaal. Het gaat over het bestuur van Drenthe. Fatma vraagt: "Wat doet dat bestuur?"

- a Wat kan Lara het beste zeggen?
- b Ze bedenken waar nieuwe huizen komen. Ze maken wetten over bouwen en verbouwen.
- c Ze zeggen of je jouw huis mag verbouwen.

9

Mo wil een computerwinkel beginnen en heeft een ondernemingsplan geschreven. Waarom heeft hij dit nodig?

- a Om een winkel te mogen kopen van de gemeente.
- b Om geld te kunnen lenen bij de bank.
- c Om zich in te schrijven bij de Kamer van Koophandel.

10

Lara en Fatma kijken naar het journaal. Het gaat over de verkiezingen. Fatma vraagt of Lara gaat stemmen. Wat kan Lara het beste zeggen?

- a Ja, want anders moet ik veel geld betalen.
- b Ja, want dan kan ik mijn mening geven.
- c Nee, want mijn man stemt altijd voor mij.

11

Anna komt Su tegen. Die vraagt of Hanna een keer koffie komt drinken. Dat lijkt Hanna leuk. Wat kan Hanna het beste doen?

- a Met Su afspreken wanneer ze koffie komt drinken.
- b Naar Su gaan voor koffie als Hanna tijd heeft.
- c Wachten tot Su het nog een keer aan Hanna vraagt.

12

Ali moet vanmiddag naar de dokter. Wat kan hij het beste doen?

- a Zich 's middags ziek melden.
- b Het tegen de directeur zeggen.
- c Het tegen zijn collega's zeggen.

13

Hanna en Fatma kijken naar het journaal. Het gaat over 4 mei, de Dodenherdenking. Het is dan om acht uur twee minuten stil. Fatma vraagt: "Ben jij dan ook stil?" Wat kan Lara het beste zeggen?

- a Ja, als zij stil zijn, ben ik dat ook.
- b Nee, want ik ben niet in Nederland geboren.
- c Nee, want ik heb die oorlog niet meegemaakt.

14

Op de school van Melika vierden ze Kerstmis en Pasen. Amel vindt dit niet nodig. Godsdienst is iets voor thuis. Ze wil een andere school voor Melika zoeken. Welke school kan ze het beste kiezen?

- a Een katholieke school.
- b Een openbare school.
- c Een school voor speciaal onderwijs.

15

Lisa zit op het vmbo. Lisa is de dochter van Ali en Lara. Ze wil verder leren. Op welke school kan ze zich inschrijven?

- a Bij de universiteit.
- b Bij het hbo.
- c Bij het mbo.

Tatyana leeft al zeven jaar in onzekerheid over haar toekomst

'School is een hele goede afleiding'

Tatyana Chernakova kwam zeven jaar geleden met haar ouders en zusje van Kazachstan naar Nederland. Ze wachten nog steeds op een verblijfsvergunning. Gelukkig biedt haar studie Fysiotherapie afleiding.

Zeven jaar wachten is lang, heel lang. Tatyana is er onderhand aan gewend, maar het blijft moeilijk. Haar familie viel net buiten de generaal-pardonregeling van 2007, en raakte daardoor tussen wal en schip.

'Wij zitten niet in de oude, maar ook niet in de nieuwe regeling. Volgens de wet vallen we natuurlijk wel binnen de nieuwe regeling, maar in de praktijk werkt dat niet zo. De nieuwkomers krijgen nu sneller te horen of ze mogen blijven of niet, maar de mensen die al langer in Nederland wachten, hebben nog steeds te maken met het trage systeem. Toch is het beter om maar geduldig te wachten, want als je spoed wilt, heb je een grotere kans om uitgezet te worden.'

Toen Tatyana in Nederland aankwam, was ze vijftien. 'Ik moest in het begin wel wennen, maar de mensen vond ik vriendelijk. Ik vond het niet moeilijk om alles achter te laten in Kazachstan, misschien omdat ik nog jong was. Ik maakte snel nieuwe vrienden. Ik vond het eigenlijk veel zwaarder dat ik binnen Nederland zo vaak moest verhuizen. Ieder asielzoekerscentrum waar we terecht kwamen, ging korte tijd later dicht. Ik heb in vier verschillende centra gewoond, de nieuwe vrienden die ik maakte moest ik vaak snel weer gedag zeggen.'

School bleek al snel de beste manier om de Nederlandse cultuur op te pikken. Daarnaast was het een welkome afwisseling van het leven in een asielzoekerscentrum. 'In het begin ging het nog wel. Ik was jong en vond het wel leuk dat er zo veel andere kinderen waren om me om te gaan. Maar toen ik wat ouder werd, werd het moeilijker. Een asielzoekerscentrum is geen vrolijke plek. Er is veel verveling en daardoor wordt er veel geroddeld en gekletst. Naar school gaan gaf me een doel, een kans om iets op te bouwen.

'Mijn zusje en ik kunnen iedere dag naar school, maar mijn ouders hebben maar weinig te doen. Tot vorig jaar deden ze cursussen, je kon kapper worden, of een technische opleiding volgen. Maar dat werd ineens stopgezet, het centrum had geen geld meer om het te financieren.

Foto: Luuk Steemers

Vroeger had je nog een fitnesszaal, maar ook die is nu weg. De apparaten waren vrij oud, de leiding vond het niet verantwoord om ze nog te gebruiken. Op zich begrijpelijk, maar er kwam helemaal niets voor in de plaats. Het enige wat nu nog over is, is een computerzaal.'

Tatyana begon vanwege haar taalachterstand op het vmbo, nadat ze acht maanden Nederlands had geleerd. 'Ik stroomde in in het derde jaar Handel & Administratie. Ik kon het moeilijk volgen, maar het was wel erg goed om met Nederlanders om te gaan en sneller te leren hoe alles hier werkt. Gelukkig hoefde ik geen hoge cijfers te halen, het was echt bedoeld om te wennen en het diende als schakeljaar voor het mbo.'

Met haar mbo-diploma op zak wilde Tatyana dolgraag doorleren. Maar vluchtelingen krijgen geen studiefinanciering of andere bekostiging van hun studie. Ze vroeg hulp

bij de stichting vluchteling-studenten UAF en kreeg financiële steun. 'Zonder UAF zou ik niet kunnen studeren. Zij betalen mijn studie, mijn boeken, en zelfs mijn busabonnement.'

Ondanks het feit dat de studie haar hoop en afleiding biedt, blijft het erg zwaar om nooit te weten of je je studie kunt afmaken. Iedere week kan de laatste zijn in Nederland.

'Ik wil erg graag blijven en sowieso mijn studie afmaken. Ik heb m'n mbo-diploma, maar ik wil graag meer. De regering houdt alleen geen rekening met je studie. Als ik in het laatste jaar zit, kan het toch nog zijn dat ik word weggestuurd. Er zijn geen termijnen, er is geen ultimatum. Het kan nog weken, maanden, jaren duren. Op een gegeven moment komt er wel een einde aan, maar je weet nooit wanneer.'

Toch haalt ze uit die onzekerheid ook positieve energie. 'School is een hele goede aflei-

ding. Door mijn taken en huiswerk kan ik me ergens op richten. Een goed cv maken, nadenken over mijn toekomst. Voor veel Nederlanders is studeren toch een luxe. Als het een keertje niet lukt met een tentamen, dan doen ze het volgend jaar wel weer over. Ik weet niet wat er volgend jaar met me gebeurt, dus ik neem de studie serieuzer. Hoe sneller ik studeer, hoe groter de kans dat ik mijn studie ook af kan maken.'

Het liefst gaat Tatyana snel op kamers en krijgt ze een ov-kaart, want die twee, voor de meeste studenten zo logische, zaken mist ze het meeste. 'Het maandabonnement voor de bus helpt wel. Maar ik kan nu alleen met de bus, niet met de trein. De busreis kost me iedere dag drie uur. Ik probeer wel eens te studeren tijdens de reis, maar door de rijstijl van de meeste chauffeurs komt daar weinig van terecht.'

Chris Wind

Mart Zuur (20), eerstejaars Communicatie

Bij de F'jes van ASVB Blijham hadden we op een gegeven moment geen keeper. Omdat Edwin van der Sar mijn grote idool was, ben ik toen maar op doel gaan staan. Dat ging prima. Daarna heb ik bij ASVB alle jeugdteams als keeper doorlopen. Op één seizoen na, waarin we alles met 10-0 wonnen. Toen ben ik ook nog veldspeler geweest omdat me dat ook wel eens leuk leek. Toen ik in A zat wonnen we de KNVB-beker van districtklasse Noord. Het jaar daarop promoveerden we naar de hoofdklasse. Ik was toen te oud voor de jeugdteams. Ik voetbal nu bij ASVB in het tweede, een leuk elftal met veel leeftijdsgenoten. Op het moment staat plezier en afleiding voorop. Ik heb het druk met de studie. Een profcarrière? Ach nee, daar geloof ik niet meer in. Ik zou het wel erg leuk vinden om na mijn studie iets te gaan doen bij een profclub, voorlichter bijvoorbeeld.

STUDENT EN STADJER: EEN GOEDE BUUR IS GOUD!

Studenten en stadgers leven samen in Groningen. Dat kan niet anders in een stad waar studenten niet op een campus, maar in woonwijken wonen. Maak het als burens dus een beetje gezellig. Je hebt elkaar nodig. Voor een praatje, het kopje suiker of de reservesleutel.

De gemeente Groningen helpt studenten en stadgers samen te leven. Door actief studentenhuisvestingsbeleid te voeren. Door overlast door studenten of stadgers te voorkomen en onderlinge vooroordelen weg te nemen. De campagne Leven in Stad vertelt er alles over.

De rest is aan studenten en stadgers zelf. Ga dus binnenkort eens naar de burens om kennis te maken. En natuurlijk naar leveninstad.nl voor alle informatie over Leven in Stad.

LEVENINSTAD.NL
Student en Stadger

ILST onderzoekt de slome suikers

Voer voor enzymenfabriekjes

De Hanzehogeschool wil de komende jaren meer doen aan onderzoek waar de maatschappij wat aan heeft. Onderzoek als dat van Folkert Faber die in zijn natte lab zijn onderzoeksoog laat gaan over trage suikers.

Het verschil tussen rietsuiker en bietsuiker is voor de meeste mensen wel duidelijk. Glucose en fructose zijn al wat lastiger, maar xylose, galactose, erythrose zijn suikers die alleen bij scheikundigen en biologen een beeld oproepen. Letterlijk. Microbioloog **Folkert Faber** tekent met speels gemak de zeshoekige honingraatjes van de atoomstructuur van celulose (ook een suiker). Hij zet er C'tjes, H'tjes en O'tjes bij. C is de scheikundige notatie voor koolstof, H is waterstof en O is zuurstof. 'Alle suikers bestaan uit deze drie stoffen, met de aantekening dat er bijna altijd twee keer zoveel waterstof- als zuurstofatomen zijn. Het verschil zit hem in de ruimtelijke structuur van de verbindingen, de plaats die de atomen ten opzichte van elkaar innemen.' Faber schetst een ingewikkeld honingraatstelsel. 'En het kan eigenlijk nog complexer, want het zijn driedimensionale structuren.'

Sommige suikers zijn voor de mens makkelijk te verteren. 'Fructose bijvoorbeeld. Dat zetten we razendsnel om in energie. Als we een hap uit een appel nemen, doen enzymen meteen hun werk. Ze nemen de fructose op. Als we de hap doorslikken komen ze via de maag in onze darmen die ze via de darmwand aan de organen leveren. Deze snel verteerbare suikers zijn niet zo gezond. Omdat ze zo snel worden opgenomen, stijgt de bloedsuikerspiegel snel. Als je veel snelle suikers eet, is de bloedsuikerspiegel permanent te hoog, één van de kenmerken van suikerziekte.'

De 42-jarige Faber, docent en onderzoeker aan het Instituut voor Life Science & Technology (ILST) van de Hanzehogeschool, is niet geïnteresseerd in de snelle suikers, die de westerse mens om gezondheidsredenen maar beter uit het menu kan schrappen. Hij richt zijn onderzoeksoog op de moeilijk te verteren familieleden, de slome suikers, de polysacchariden zoals scheikundigen ze noemen. 'Dat zijn de suikers met die ondoorgroefde namen en complexe structuren. Die komen gelijkmatiger in het bloed, waardoor de bloedsuikerspiegel minder schommelingen vertoont.' Faber kijkt vooral naar de fructo-oligosacchariden (FOS) en galacto-oligosacchariden (GOS). FOS zit onder meer in fruit, ui, artisjok en witlof, GOS treft men onder meer aan in soja. 'FOS en GOS passeren de dunne darm ongebruikt. Het menselijke lichaam maakt namelijk geen enzymen aan die deze suikers kunnen omzetten in energie. Maar in ons lijf huizen wel bacteriën die enzymen produceren die de klus wél kunnen klaren.'

Die bacteriën, ook wel probiotica genoemd, zitten vooral in onze dikke darm. Het idee achter Fabers onderzoek is simpel: als er meer van die bacteriën in de dikke darm zitten, produceren ze meer enzymen die FOS en GOS kunnen omzetten. 'Het komt erop neer dat we die bacteriën, die kleine enzymenfabriekjes, in aantal kunnen laten toenemen daar ze te voeren met FOS en GOS, die we dus probiotica noemen.' Zuivelbedrijf Friesland Campina, de opdrachtgever van Fabers onderzoek, wil weten welke effecten het eten van probiotica als GOS en FOS op de darmflora hebben en of ze efficiënt te kweken zijn. 'Die bacteriën moeten natuurlijk de tijd hebben om zich in de darm te vermenigvuldigen. Als dat niet binnen tien uur gepiept is, is de kans groot dat de FOS en GOS hun natuurlijke weg naar de buitenwereld al hebben gevonden.'

De bacteriën waarmee Faber in het natte laboratorium experimenteert, haalt hij uit menselijke uitwerpselen waarin ze welig tieren. 'Mijn collega Michiel schat dat we slechts tien procent van de bacteriesoorten kennen.' Bioinformaticus **Michiel Noback**, ook werkzaam bij ILST, werkt in een ander project aan het in kaart brengen van ecosystemen. 'Hij bestudeert via dna-analyses welke bacteriesoorten er allemaal bestaan. Misschien zijn er andere

bacteriën die dezelfde of betere effecten hebben dan de probiotica die we nu gebruiken. Maar het is ook mogelijk dat hij erachter komt welke onderdelen van de nu gebruikte probiotica zorgen voor een gunstig effect op de darmflora.'

Faber houdt zich bij het natte werk. 'Ik zit in een ideale positie. De helft van de tijd onderzoek, de andere helft onderwijs. En, wat ik echt geweldig vind, is dat m'n onderzoek concrete dingen oplevert. Campina kan de uitkomsten gebruiken om bestaande producten aan te passen of zelfs om nieuwe producten te maken.'

Boudewijn Otten

ALIFE

Microbioloog Folkert Faber doet zijn onderzoek in expertisecentrum ALIFE, het centrum voor toegepast onderzoek in de Life Sciences van lector **Jan-Peter Nap**. Dit onderzoek wordt gefinancierd door het Carbohydrate Competence Center (CCC), een verband van bedrijven en kennisinstellingen. Het CCC behandelt flink wat vragen van bedrijven uit de (voedings-)industrie. De Wageningen Universiteit, het Universitair Medisch Centrum, de Rijksuniversiteit en TNO leveren ook een onderzoeksbijdrage.

Foto: Boudewijn Otten

Stageverleiding

Nog een paar weken en het is weer zo ver. Half Nederland gaat er op kerstavonds eens lekker voor zitten, want Robert ten Brink brengt op tv alle geliefden bij elkaar in All You Need Is Love. Het gaat vaak om aparte verhalen: Sandra van 23 heeft lekker in het buitenland vertoefd, in het kader van de internationalisering heeft ze een leuke vent versierd. Robert tovert dan een romantisch weerzien op de Alpen uit de hoge hoed. De directeur van Tempo Tissues ziet het glimlachend aan, want er is nergens zoveel sluikeclame als in All You Need Is Love.

Op het moment van schrijven zitten we exact op de helft van ons verblijf in Zuid-Afrika en ik ben er eens goed voor gaan zitten. Toen we hier aankwamen, kwam ik er al snel achter dat menig student een relatie heeft en dat de wederhelft in Nederland is achtergebleven. In de eerste weken hoor je de verhalen over hoe leuk en lief de partner is. Gaandeweg zwakken die verhalen af en worden de niet-vrijgezellen wat losser. In de kroeg loeren ze wat meer om zich heen, speuren naar wat *schiers*. In het begin benadrukken ze dat ze absoluut niet vreemdgaan, maar na verloop van tijd verandert hun houding. Hun woorden ook: 'Als het nou een hele leuke chick is, zet het me natuurlijk wel aan het denken.' Ook hier kijken ze verder dan de eigen grenzen en niet alleen omdat de Tafelberg zo mooi is.

Buitenlandstages, in mijn ogen vallen ze te vergelijken met Temptations Island. Kent u dat tv-programma nog? Schitterende televisie. Het recept bestaat uit vier koppels die vooraf niet te breken zijn. Na een weekje apart van elkaar zijn ze veelal vreemd gegaan, omdat de omgeving het zo heerlijk verleidelijk maakte.

Ik heb de eerste stagiairs-met-een-ander al gespot. Er is maar weinig over van die fantastische lethargische sfeer van het begin. Men bereidt zich al goed voor op het zakenleven, waar maitresses meer regel dan uitzondering zijn. Mijn advies aan alle bezette studenten met een te hoog testosterongehalte? Direct dat ticket boeken, het levert prachtige taferelen op!

Martijn Folkers

Glossy

Sint
★★★★

Sinterklaas wordt op 6 december 1726 jaar lees ik in het exclusief interview met de goedheiligman in zijn eigen glossy. Hij onthult dat hij wel eens een echte Marlies Dekkers zou willen hebben en dat hij ondanks zijn respectabele leeftijd geen last van Alzheimer heeft. Sint is geen blad voor kinderen, de ondertitel luidt: het 5 decembergevoel voor grote mensen. Zoete herinneringen aan de Sint van Halina Reijn, clown Bassie, Marion Bloem, Mei Li Vos en nog een schoen vol BN'ers. De Groningse Dichter des Vaderlands Driek van Wissen geeft tien tips waarmee u ze zo uit uw mouw schudt, diegedichten. De Hoofdpiet stelt je gerust: geen enkele crisis heeft ooit invloed gehad op de Sint-business. Het seksuele geweten van België, Goede Liekens wil eigenlijk wel een mooie man in haar schoen. Kookhomo Joop Braakhekke test pepernoten: die van Bolletje noemt hij een crisisnoot, Hemanoten scoren een acht, het kruidnootje van Appie wint de contest. Als extraatje is een cd bijgevoegd met de originele versies van de bekende Sinterklaasliedjes. Tot slot nog de verlanglijstjes van bekende Nederlanders. Dries Roelvink wil een nieuwe vrouw! Een blad voor het ware Nederlandse gevoel.

FILM

Theo Maassen - Zonder Pardon
★★★★

In 2008-2009 speelde Theo Maassen zijn zesde theaterprogramma Zonder Pardon, dat in première ging in poppodium Effenaar in Eindhoven. Volgens de filmmaatschappij is het voor het eerst dat een cabaretprogramma werd bewerkt tot een speelfilm, maar in 1986 werd van de voorstelling De Kkkomediant van Freek de Jonge ook een bioscoopfilm gemaakt. Theo Maassen en zijn vriendin (hij is wel getrouwd, maar met een vriendin heb je geile seks en met je vrouw bedrijf je de liefde) hebben een kind gekregen. Dat is voor een vrijgevochten rouwdouwer als Maassen een pittige verandering. Hij moet nu opeens het goede voorbeeld geven, en daar is hij niet goed in. Maar na een serie harde, afwerende grappen over zwangerschap, bevalling en hinderlijke gejanek komt de babyfoto uit de broekzak: hij houdt zielsveel van zijn dochter en wil er in deze hopeloze wereld toch het beste van maken. Maassen gebruikt vaak een privégebeurtenis als kapstok, zoals het overlijden van zijn ouders of dit keer zijn kind, zonder dat het klef wordt. Je kijkt direct in zijn ziel, en toch weet hij afstand te houden. Het blijft fascineren hoe iemand snoeihard en lief zo prachtig kan combineren.

DVD

Star Trek XI
★★★★

Of je bent er helemaal gek van en spreekt zelfs een beetje Klingon of je vindt Star Trek maar een serie voor sukkel. Er was tot nu toe geen tussenweg. Maar regisseur **J. J. Abrams**, bekend van de serie Lost, krijgt het voor elkaar om van de nieuwste film in de serie een spektakelstuk te maken dat zowel de trouwe fans als cynici zal bekoren. De film is een prequel, dus het vertelt het verhaal van de opkomst van de originele crew die veertig jaar geleden voor het eerst op de Amerikaanse televisie verscheen. We zien **Captain Kirk** en **Dr. Spock** als jonkies die hun eerste ruimteavontuur maken. Het verhaal, dat zich afspeelt in parallele universa dankzij tijdsprongen door zwarte gaten, is soms nauwelijks te volgen, maar de actie en de geweldige karakters maken dat meer dan goed. Juist de ingewikkelde structuur, die je er toe dwingt om de film nogmaals te bekijken, zal de Trekkies bekoren. Soms doet de film, en dan vooral het eindgevecht, wel erg veel denken aan Star Wars, maar dat is nu juist voor de Star Trek haters weer een goede reden om de film een kans te geven.

Adverteren in HanzeMag?

Bel Bureau Nassau

020 6230905

Of mail

info@bureaunassau.nl

cursussen
opleidingen
workshops
masterclasses
lezingen
symposia
projecten
exposities
ondersteuning amateurkunst

BK050

werkplaats beeldende kunst

Walstraat 34, Groningen 050 8507100

www.cursussenbk050.nl
www.bk050.nl

BK050 onderdeel van de KUNSTENCENTRUM GROEP

Platformtheater.nl
ga eens uit ons dak
the art of having fun

**GEZOCHT:
ietsist**

**Om duidelijk
te maken
waarom
iets
bestaat, en
niet niets**

www.GSpWeb.nl

images
Filmtheater en Café

12 t/m 18 november
Ciné Premières
Frans Film Festival

18 november Slotavond
DJ Nataschka +
gratis Beaujolais Nouveau

POELESTRAAT 30 • TEL: 050 312 04 33
WWW.IMAGES.NU

Cartridge & toner
VULPUNT

NAVULSERVICE
VOOR ALLE GANGBARE PRINTERS
Bespaar tot 80% aan printkosten

OP VERTOON VAN JE OF OF STUDENTENPAS 15% KORTING*
(*geldt alleen op het navullen en compatible cartridges en toners)

VULpunt Groningen
Oude Kijk in Jatstraat 48
9712 EL Groningen
tel. 050-3135161

HP- Lexmark- Canon- Epson- Xerox- etc... www.vulpunt.nl

'Het is een taaie kluit'

Harmen Mellema loopt stage in Oman. Vanuit Masqat bericht hij per mail over zijn belevenissen in de Arabische wereld.

Salam Alaykum!
Keev ahHaleq? Bger?
Oftewel: Hallo, hoe is het? Goed?

Masqat, Oman. Daar woon en werk ik sinds een maand om af te studeren voor mijn studie International Facility Management. Ik werk bij een cateringbedrijf dat bouwbedrijven in heel Oman diensten verleent. Vergeet daarbij gelijk even alles wat je als Nederlander denkt te weten over catering. Alles is hier anders. Het is een familiebedrijf en via een Nederlandse vriend van de manager ben ik hier terecht gekomen met hulp van het International Student Office. Op het kantoor werken ongeveer dertig à veertig mensen, verspreid over verschillende afdelingen. Ik werk op het Department Health Safety & Environment Department (HSE). Mijn opdracht op de HSE is om de hygiëne te verbeteren. Die is hier namelijk niet altijd om over naar huis te schrijven.

In de bouwbedrijven werken veel Indiërs. Veelal uit Kerala, één van de zuidelijke provincies van India. Dus in de keuken wordt ook meestal Indiaas gekookt. (Even tussen-door, in het Engels zijn het *Indians*, dus ben ik geneigd om ze in het Nederlands ook *Indianen* te noemen. Maar dat terzijde.)

'In Oman is donderdag zaterdag en vrijdag is zondag'

Het werk is niet gemakkelijk. Dat was mij al snel duidelijk. Het bedrijf is niet zo goed georganiseerd. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het gebrek aan systemen, er is geen geformuleerd beleid en van zoiets als een *business plan* hebben ze nog nooit gehoord. Zaken voor elkaar krijgen betekent veel en vaak vragen, mensen constant blijven benaderen

en hopen en bidden dat het goed komt. Ik overdrijf een klein beetje, maar daar komt het wel op neer.

Het bedrijf is in de afgelopen jaren flink gegroeid. Er is een tekort aan werknemers en de werknemers die er zijn, zijn slecht opgeleid. Sommige mensen kennen de gewoonte hygiënezaken niet. Door alle problemen op operationeel niveau komen er dus veel klachten binnen. Dat werk hoopt zich op, en er is weinig tijd om me op zaken te richten die voor het bedrijf (en niet te vergeten voor mijn afstuderen) van belang zijn. Maar goed, daar worstel ik me wel doorheen. De komende tijd bezoek ik veel locaties, waar ik inspecties verricht en trainingen geef. Ja, je maakt wat mee in het buitenland.

Oman is een islamitisch land. Vijf keer per dag klinkt de oproep voor het gebed. Ook het weekschema is anders. Donderdag is zaterdag en vrijdag is zondag. Op donderdag

werken we nog een halve dag. We werken van acht tot één en van drie tot half zeven. Maar vaak ben ik wel tot een uur of acht op kantoor. Een ander verschil is de afstandelijke omgang met het andere geslacht. Hoewel Oman een erg open cultuur heeft, spreek ik niet erg veel met vrouwen. Laatst tikte ik een dame op mijn werk op de schouder, waarna ik duidelijk, maar ook vriendelijk te horen kreeg dat dát niet de bedoeling was.

Toch heeft Oman een christelijke kerk. Elke vrijdag (in plaats van zondag), ga ik ernaartoe. Het is een interessante beleving om te midden van een volledige moslimcultuur christen te zijn. Dat is weer eens wat anders dan in het seculiere Nederland. Aan de ene kant heb ik meer herkenning omdat iedereen hier godsdienstig is. Aan de andere kant is het natuurlijk wel weer anders omdat God hier Allah is. En de God waar ik in geloof, is niet dezelfde als dat de islam zegt wie Hij is. Verwarrend, maar zeker ook opbouwend.

Ik probeer veel te ondernemen. Het weer wordt wat koeler. Het is nu overdag rond de dertig graden, dus dat is wel aangenaam. In de zomer kan het hier wel vijftig graden zijn. (Op sommige plekken zelfs rond de 55). Gelukkig dat dat nu niet zo is. Tussen de middag ga ik wel eens lekker zwemmen in de zee. In het weekend maak ik soms een tripje naar een mooie plek in het binnenland. Er is hier heel veel te doen en de meeste plekken zijn goed te bereiken. Zonder auto kun je hier niet. Gelukkig heb ik er via het bedrijf ook een gekregen. Niets te *fancy*, maar wel praktisch.

De komende maanden hoop ik nog veel van het land te kunnen bekijken. Gelukkig ga ik veel het binnenland in voor mijn werk. Natuurlijk hoop ik ook dat het werk succesvol wordt. Zoals ik al zei, het is een taaie kluit, maar ik ga me er doorheen slaan.

Mocht je me nog willen volgen online, dan ben je welkom op harmeninoman.blogspot.com

Harmen Mellema

GRATIS VERZEKERD VAN EEN GOEDE BODEM

Met de ProbeerPas van De Friesland ben je als student tot 19 december 2009 verzekerd van bijvoorbeeld een gratis studentenhap, taxirit, knipbeurt, bioscoop of een goed boek.

Vraag direct de gratis ProbeerPas aan op www.defriesland.nl/student OP=OP dus wees er snel bij!

DE FRIESLAND
ZORGVERZEKERAAR
RUST IN DE KOP

Mede mogelijk gemaakt door:

BUSINESS INFORMATION TECHNOLOGY (MSC)

Informatietechnologie is niet meer weg te denken uit het bedrijfsleven. Bedrijven ontwikkelen steeds meer nieuwe en verbeterde producten en diensten waarbij de inzet van IT een grote rol speelt. Wil jij werken aan de laatste innovaties en uitdagingen op het grensvlak van bedrijfskunde & informatica? Dan is de master Business Information Technology echt iets voor jou!

**25 NOVEMBER
MASTERVORLICHTING**

De master krijgt van de eigen studenten en van onafhankelijke deskundigen een hoge beoordeling. Oordeel zelf. www.master.utwente.nl/mbi

UNIVERSITEIT TWENTE.

WIJ ZOEKEN VROUWEN

die mee willen werken aan een geneesmiddelenonderzoek (095).

In dit onderzoek wordt de werking onderzocht van een nieuwe anticonceptiepil. Tevens wordt nagegaan of deze pil een minder ongunstig effect op de leverfunctie heeft en meer voordelen biedt dan de huidige anticonceptiepillen.

U zou aan het onderzoek kunnen deelnemen als u:

- een vrouw bent tussen 18 en 35 jaar en gezond bent,
- bereid bent aanvullende anticonceptie (zoals condoms) te gebruiken tijdens het onderzoek,
- binnen een straal van 30 km van ons onderzoekscentrum in Groningen woont,
- voldoet aan de overige voorwaarden voor deelname (deze worden telefonisch doorgenomen).

Bezoeken
Na het vooronderzoek bezoekt u het onderzoekscentrum gedurende 5 maanden twee of drie keer per week voor een echoscopie en/of bloedafname. In de 3e maand vindt maar 1 bezoek plaats. In totaal zullen er 27 tot 49 bezoeken plaatsvinden.

Vergoeding
Elke vrijwilligster ontvangt een vergoeding voor deelname aan dit geneesmiddelenonderzoek van ongeveer €1205,- tot €2019,-, afhankelijk van het aantal bezoeken, plus een reiskostenvergoeding (€0,19 per km, met een minimum van €4,00).

Voor meer informatie kunt u (tijdens kantooruren) bellen met: **(050) 3610999**

WWW.DINOX.NL

dinox
Female Health Research

Jouw klas, mijn klas

Navette

Navette betekent in het Frans shuttlebus. In het project Navette pendelen docenten in die shuttlebus op en neer tussen de HG en het Reitdiep College, het Werkmancollege of het Zernike College. Doel is aansluiting tussen havo en hbo te bevorderen, zodat er minder uitval van havisten in het hbo is. Momenteel doen docenten van Marketing & Management en Rechtenstudies mee. Eind oktober werd de samenwerking officieel ondertekend door de directies van de instellingen.

Docent Jan Hink van het Zernike College en HG-docent Louisa Rengers gaven tien weken Engelse les in elkaars klassen. De docentuitwisseling is mogelijk door Navette, een samenwerking tussen HG en drie middelbare scholen in Groningen en Haren. 'Havisten maken in de zomer een *mind switch*.'

'Ik merkte dat er ergens een gat zit tussen de havo-eindtermen en wat wij verwachten dat de studenten weten. Soms haken eerstejaars daardoor gedesilluseerd af. Dat was voor mij de reden om eens een tijdje les te geven aan een havo-klas.'

Louisa Rengers (37), docent Engels aan het Instituut voor Marketing & Management, nam negen weken lang een havo-eindexamenklas over van een collega op het Zernike College in Haren. 'Het zijn nog echt kinderen. Ze wilden niets doen zonder dat ze wisten waarvoor dat was. Soms is iets niet meteen uit te leggen. Ze vinden alles stom. Als ze hier komen, hebben ze kennelijk een razendsnelle *mind switch* gemaakt.'

Jan Hink (58), docent aan het Zernike College knikt. Het is zijn klas die Rengers had overgenomen. Zelf heeft hij een eerstejaarsklas van Rengers overgenomen. 'Heel apart. Ze zijn nog niet koud van 5 Havo, er zit maar een zometje tussen, maar ineens zijn ze al veel meer student. Mijn eerste indruk hier

op de HG was: wat een bijzonder beschaafde en nette jonge volwassenen zijn dit!'

'Als ze vastlopen, zijn ze niet bereid om verder te gaan', zegt Rengers. 'Een jongen verstoorde de les omdat hij een woordje niet kende, en dat terwijl ik had gezegd dat ik daar later op zou terugkomen. Typerend vond ik dat. Hij blééf maar protesteren. Ik ben toch stug doorgeslagen. Op het hbo gaan docenten ook gewoon door. Dan kun je ook pas achteraf vragen stellen.'

Het viel Rengers op dat de leerlingen soms iemand uitlachen die een fout antwoord geeft, terwijl ze zelf geen mond open doen. 'In het hbo staat samenwerken en samenhangigheid centraal. Ik probeerde dat gevoel aan te kweken door ze elkaars werk te laten beoordelen. Ze moesten drie punten van kritiek en drie punten van lof noemen. Ik merk dat, als je ze laat aanrommelen, en ze er op die manier achter komen waarom ze het doen, ze dat toch wel leuk vinden.'

'Ik kan niet algemeen stellen dat de sfeer op

de havo zo is', reageert Hink. 'Zelf zie ik die klas pas volgende week voor het eerst. Het heeft ook met de leeftijd en de samenstelling van de klas te maken. Samenwerken vinden wij belangrijk, al toetsen we het niet.'

Rengers kan de mentaliteit van de havisten nu beter plaatsen. 'De kennis van de leerlingen is prima, het gaat om de vaardigheden. Ze hoeven op de havo de kennis niet toe te passen. Ze maken een samenvatting omdat cito dat wil. Ze leren niet dat samenvatten belangrijk is om een tekst te begrijpen en op waarde te schatten.'

Hink heeft ook veel geleerd. 'De studenten waren coöperatief en werkten in de les goed, maar het viel me ook op dat opdrachten thuis vaak onvoldoende werden uitgevoerd. Dat is toch een verkeerde houding. Ik heb onvoldoendes moeten geven, terwijl ik dat eigenlijk wilde vermijden in een klas van een onderwijsinstelling waar je niet zelf werkt.'

'Erg leuk vond ik dat ik twee oud-leerlingen tegenkwam die ik kende van de tijd dat ik locatiemanager van de vmbo-afdeling was. Eén daarvan was een moeilijk lerend meisje. Op rapportvergaderingen wordt vaak gezegd: "die kan de havo niet aan, dus die gaat naar het vmbo." Maar dit meisje is via het mbo naar het hbo gegaan. Daar sta je als havo-docent onvoldoende bij stil. Echt een eye-opener. Ik denk dat ik op het Zernike meer ga werken aan de houding die nodig is om een goede student te zijn. Dat meisje is een vechtertje. Dat is de juiste houding.'

Met de uitwisseling wilde Hink zijn ervaring verbreden. "Het gaat bij Navette niet primair om de kick van een docent. Dit is vooral ook erg nuttig voor de school. Ik kan de leerlingen nu gericht voorbereiden op het hbo. Over een paar jaar wil ik zoiets nog een keer doen, maar pas nadat een aantal van mijn collega's is geweest. Die gun ik het. Het geeft veel inspiratie.'

Tekst & foto Luuk Steemers

IN & UIT

IN&UIT is bestemd voor studenten- en personeelsactiviteiten. Ook kunnen studenten en medewerkers hier gratis hun advertenties kwijt (maximaal 30 woorden). Informatie voor de uitgave van **woensdag 9 december** kun je mailen naar hazemag@org.hanze.nl. De deadline is **dinsdag 1 december**.

Studium Generale Groningen

Kijk voor het programma op: www.rug.nl/studium.

GSp

Kijk voor het programma op: www.gsp-weg.nl

Gratis naar The Age of Stupid

In aanloop naar de klimaatop in Kopenhagen op **12 december** organiseert de gemeente Groningen vijf extra voorstellingen van de nieuwste klimaatfilm *The Age of Stupid* in Pathé aan het Zuiderdiep. Iedereen is welkom. De voorstellingen zijn nog op **18 november** om 14.00 uur en op **19 december** om 19.30 uur. Kaarten zijn van tevoren gratis af te halen bij Pathé, reserveren is niet mogelijk. Het Groningse stadsbestuur wil hiermee aandacht vragen voor de gevolgen van de klimaatverandering en zo veel mogelijk mensen motiveren duurzame keuzes te maken.

Expositie Wia van Dijk

Academie Minerva presenteert t/m **27 november** de expositie *7001 Gedachten*. Tijdens deze periode is de grote hal het domein van het gelijknamige werk van Wia van Dijk (1954). Duizenden, handgekneede, gepigmenteerde cementbolletjes bevolken het vloeroppervlak, in een installatie die zich beweegt op het grens-

gebied van de schilderkunst en de beeldhouwkunst. In de tussenhall staat het beeld met de titel *NU OPEN* (2004 – 2006) opgesteld. Nu – dit moment, de tijd – en Open – onbegrensd, transparant –. Nu Open staat in tegenstelling tot 7001 gedachten monumentaal in de ruimte. Wia van Dijk (Assen 1954) woont en werkt in Groningen. Van 1978-1983 studeerde zij aan Academie Minerva.

De Cast

Op **donderdag 19 november** dansen tweedejaars van de Dansacademie de popshowmusicaldans *Prison Break* om 12.00 uur in het Atrium, Zernikeplein 7.

DJ Student Contest: Wie wordt de beste student dj van Groningen 2010?! De CAST organiseert de vijfde editie van de DJ Student Contest voor alle studenten van de Hanzehogeschool en Rijksuniversiteit Groningen. Zestien dj krijgen in de voorrondes de kans om hun skills te laten zien en horen, om zo een plek te bemachtigen in de finale! Inschrijven kan via www.hanzecast.nl. De voorrondes zijn op **donderdag 11 en vrijdag 12 maart** in Simplon. De finale is op **zaterdag 20 maart 2010** in Simplon!

Lunchconcerten: 24 november – DJ Don Diko (electro) – Marie Kamphuisborg. 25 november – Koron & Shishani: Zazhigalka Project (pop) – Atrium. 1 december – Mousmé Brocaar (pop/jazz) – Van DoorenVeste. 2 december Brian Baker (jazz) – WiebengaComplex. 8 december – DJ Jorn (minimal/techno/house) – Atrium. 9 december – Evelien Storm Kwartet (cross over/ jazz) – Van DoorenVeste.

Barbara Stok in Stripmuseum

De Groningse striptekenaar Barbara Stok werd dit jaar onderscheiden met de Stripschapprij, de belangrijkste strip-prijs van Nederland. Aanleiding voor het Stripmuseum voor een tentoonstelling.

De meest bijzondere platen uit de Barbraal stripboeken worden getoond en er is een bloemlezing van haar losse werk. De expositie loopt tot **7 februari**.

Prins Claus Conservatorium

Herfstconcerten afdeling Klassieke Muziek: **vrijdag 20 november** – Prins Claus Conservatorium, aanvang 20.15 uur. **Zaterdag 21 november** – Rinkelbom Heerenveen, aanvang 20.15 uur. **Zondag 22 november** – kerkje Oudeschans, aanvang 11.30 uur.

Stukafest

Stukafest, hét Studentenkamerfestival van Groningen, komt er weer aan op **25 februari 2010**. Maar voordat het zover is, zoeken we nog studenten met kamers en/of helpende handen! Ben je in het bezit van minimaal 20 m2 en wil jij voor een avond baas zijn van je eigen podium, mail dan naar [groningen@stuka-fest.nl](mailto: groningen@stuka-fest.nl). Dit geldt ook voor enthousiaste studenten die ons willen helpen met de pr-stunts en het flyeren op de HG. Want: zonder vrijwilligers geen Stukafest!

Ingezonden brief

BSA

Paulien (HanzeMag nummer 5, blz. 10) stelt dat onderzoek heeft uitgewezen dat Nederland het niet al te best doet ten aanzien van onderwijs. Compleet mee eens! Laten we hopen dat iedereen het er over eens is dat de zesjes- (en wellicht zelfs vijffes-)mentaliteit niet de goede is.

Jammer dat die trieste constatering haar stelling niet ondersteunt. Een ambitieus kabinet erbij halen is erg gemakkelijk, maar helpt je niks in de strijd tegen het BSA. Bovendien is een BSA een keuze van hogescholen en universiteiten, niet van het kabinet. Een ruime meerderheid van de onderwijsinstellingen heeft inmiddels een BSA, en het aantal groeit nog steeds. Dat is toch niet voor niets?

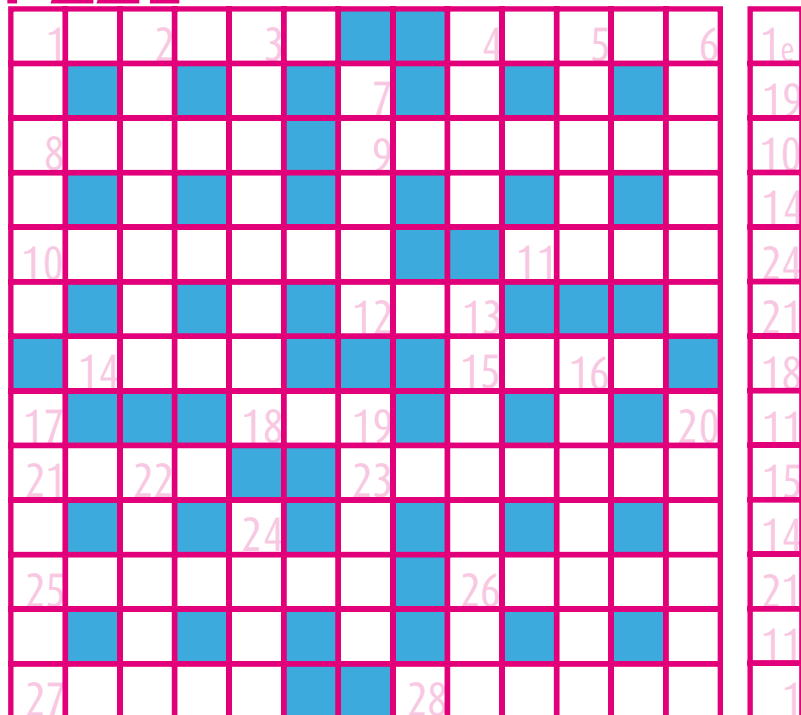
Het aantal studenten dat vroegtijdig de opleiding verlaat of wel erg ruim te tijd neemt om af te studeren, is erg hoog, vooral in Groningen. Die vaak onnodige studievertraging kost de maatschappij bakken met geld en dan mag 'de maatschappij' daar ook eisen aan stellen. Wat jij aan collegegeld betaalt, is immers maar een schijntje van de daadwerkelijke kosten: de rest wordt door de overheid voor jou betaald. Je (voornamelijk door de overheid betaalde) opleiding is geen cadeautje dat je uit beleefdheid maar op moet souperen, maar is een waardevolle investering in je toekomst die je zinvol moet gebruiken! Een kleine stok achter de deur vanuit de onderwijsinstelling is daarom niet meer dan redelijk.

Een BSA is ook in het belang van de studenten. Helaas maken studenten nog te vaak niet gelijk de goede keuze en lopen daardoor studievertraging op. Er zijn te veel studenten die niet gemotiveerd zijn, en daar lijden andere studenten onder. Des te eerder deze studenten alsnog een keuze maken, hoe beter. Als zij verplicht zijn om een minimumaantal punten te halen, zullen ze beter nadenken.

Ons studentenstatuut maakt gelukkig uitzonderingen op het BSA mogelijk indien er sprake is van ziekte, familieomstandigheden. En het biedt ruimte voor talent op het gebied van bijvoorbeeld sport en bestuurlijke activiteiten. Een BSA krijg je niet als je geen veertig punten haalt, maar omdat je geen veertig punten hebt gehaald én daar geen goede reden voor hebt. Aan studenten die lui achterover hangen, hebben we immers niks. Die mag je best wegsturen.

Stephan Vierkant,
HMR-fractie Hanze Studentenbelangen Vereniging

PZZL

11-11(-1918)

Horizontaal

- 1 *Poldermolenman* (6)
- 4 *Onze is elf in het ...* (5)
- 8 *Santen... of markt...* (5)
- 9 *Pak de stelling* (7)
- 10 *Radicaal* (7)
- 11 *Nooit ... nimmer* (4)
- 12 *Niet uit* (3)
- 14 *Rekenkamer Noord-Brabant Limburg (afko. 4)*
- 15 *O jee* (4)
- 18 *... Jones Index* (3)
- 21 *Slome scholierenbond (afko, 4)*
- 23 *Niet daartegen* (7)
- 25 *...bak of ...belt* (7)
- 26 *Open en ...* (5)
- 27 *11-2* (5)
- 28 *Flink vogelachtig* (6)

Verticaal

- 1 *...getal* (6)
- 2 *Sint-...* (7)
- 3 *Tussen hamer en ...* (8)
- 4 *Draaiende aanhangers* (4)
- 5 *Carnavalsgroet* (5)
- 6 *De Friese Elf ...* (6)
- 7 *Derde Griekse letter* (5)
- 13 *Elf ... is de dag* (8)
- 16 *Herfstgroente* (7)
- 17 *Seven-... of nine-...* (6)
- 19 *Kaartspel* (5)
- 20 *Langzaam getal, elfen...* (6)
- 22 *... klokje ...elingeling* (5)
- 24 *1111111111* (4)

De schuin gedrukte opgaven zijn cryptisch, de vet gedrukte hebben met het thema te maken, net als de oplossing. Mail het woord naar: pzzl@org.hanze.nl en ding mee naar een cadeaubon van 10 euro. Inzenden t/m **donderdag 3 december**. De vorige Huzzel is gewonnen door: **Erik Wiechers**. De oplossing is: **GALAPAGOSVINK**.

Boudewijn Otten

Lieve Loes

Heeft je beste vriendin gezoend met de jongen waar jij al tijden vlinders van in je buik krijgt? Ben je verliefd op je docent en kun je je niet meer op je studie concentreren? Lig je niet lekker in je projectgroep en begrijp je niet waarom? Mail Loes, onze enige echte ervaringsdeskundige. Inzenden mag zelfs anoniem. lieve.loes@live.nl.

Lieve Loes,

Ik woon in een studentenhuis in een buitenwijk, maar in de weekenden ben ik meestal bij mijn ouders. Mijn huisgenoten houden vaak indrinkfeestjes in ons huis en hebben in een dronken bui een paar lege bierflessen over het balkon gekieperd in de tuin van onze bejaarde buurvrouw. Haar hondje is in de scherven getrapt. Ze is natuurlijk razend op ons en wil nu dat we de dierenartsrekening betalen. Mijn huisgenoten halen hun schouders op en hebben haar in haar gezicht uitgelachen. Ik schaam me daar dood voor, maar daar trekken ze zich niets van aan. Ze noemen me een saai trut en negeren me nu. De buurvrouw ook. Ik voel me daar erg ongelukkig onder. Wat kan ik doen?

Hanneke

Lieve Hanneke,

Om maar ff praktisch te beginnen. Er is vast wel iemand bij jou in huis die een WA-verzekering (Wettelijke Aansprakelijkheidsverze-

kering) heeft. Die is bedoeld voor schade die je bij anderen aanricht. Ik vermoed dat bijna ieder gezin zo'n verzekering heeft, de kinderen zijn meeverzekerd tot hun achttiende. Veel ouders blijven voor hun kroost betalen als ze achttien zijn, want je weet maar nooit wat je bloedjes van kinderen uitspoken en je wilt ze niet met een vette schuld opzadelen door een stomme jeugdzonde. Je huisgenoten hoeven zich er dus waarschijnlijk niet druk over te maken. Ze hoeven niet minder bier te drinken als ze voor het gewonde pootje van Fikkie betalen, want dat doet de verzekering. Dan is de bejaarde buuf hopelijk ook weer blij. Ik vind die huisgenoten van jou wel een slappe hap, zeg. Als je met je zatte kop stomme dingen doet, moet je daar wel de verantwoordelijkheid voor nemen. Ik vind het bijna ongelofelijk dat ze de buurvrouw uitlachen. Ik zou bijna zeggen: kieper de volgende keer een lallende huisgenoot over het balkon. Hopelijk tilt Fikkie z'n potje op tegen de zak botten in z'n toentje.

Lieve Loes,

Ik heb al jaren een vaste vriendin en heb niks te klagen, we hebben een perfecte relatie vol passie. Maar kort geleden zag ik een stukje van de laatste voorstelling van Theo Maassen bij De Wereld Draait Door en hij had het over het feit dat een vrouw ook zwanger kan worden van voorvocht! Dat was even schrikken voor mij, want ik doe het al jaren zonder condoom met mijn vriendin en was er nogal trots op dat ik mijn orgasmes altijd zo perfect onder controle heb. Moet ik me echt zorgen maken,

ook al trek ik me altijd op tijd terug, of is de kans minimaal dat ik op deze manier per ongeluk vader zal worden?
Gijs

Beste Gijs,

Je kunt je vriendin zeker zwanger maken als je voor het zingen de kerk uitgaat. Er worden hele volkstammen geboren uit een drupje voorvocht. Mijn lieve vriendin S had een Surinaamse vriend die niet te genieten was als het woord condoom ter sprake kwam, laat staan als hij er een moest gebruiken. Ze kwam zwanger van een tweeling terug in Nederland, terwijl hij geen enkele keer in haar was klaargekomen. Vriend P, al tegen de vijftig en overtuigd kinderloos, heeft zijn coïtus interruptus naar zijn zeggen tot in de puntjes kon toepassen. Hij verschoont nu luiers en we zien hem nauwelijks meer in de kroeg.

Om het allemaal duidelijk te maken, hier een kleine uitleg: voorvocht is doorzichtig vocht dat bij seksuele opwinding uit je piemel druipt voordat je klaarkomt. Het voorkomt dat zaadcellen bezwijken onder invloed van de eventueel achtergebleven urine. Het neutraliseert de pH. Hierdoor hebben zaadcellen meer overlevingskans. Daarnaast werkt voorvocht bij het neuken als glijmiddel. Voorvocht kan de bij een vorige ejaculatie achtergebleven zaadcellen bevatten en daardoor een zwangerschap veroorzaken. Nou Gijs, dat wil je een kind toch niet aandoen, dat ie ontstaan is uit voorvocht en zaadcellen uit een vorige zaadlozing. Jakkie!

LEE UW

Mailzolder

Op 8 juli 1999 heb ik mijn hotmail-adres aangemaakt. Dat is meer dan tien jaar geleden. Helaas gaan mijn mailtjes niet zover terug. Ik kan me herinneren dat ik eens op het verkeerde knopje drukte en dat al mijn mailtjes weg waren. Ik kan me ook nog herinneren dat ik erom heb gehuild, of eigenlijk... gekrijsd.

Waarschijnlijk realiseerde ik me toen al dat mailtjes niet alleen leuk zijn om te krijgen, maar dat ze jaren later nog veel meer waard kunnen worden. Als wijn en whisky, of je dagboek dat je bijhield toen je zeven was.

Als kind was ik zelfs zo geïntrigeerd door het verleden dat ik onze rommelzolder doorzocht en uiteindelijk een cassettebandje vond met het geluid van mijn kreunende moeder. Zenuwachtig bleef ik luisteren. Tot er een baby begon te krijsen en mijn moeder tegen mijn vader zei: 'Nou Jan, wordt het Anneloes of toch Leonie?' De geluidsband van mijn eigen geboorte motiveerde me om mijn eigen leven vanaf dat moment op te nemen op cassettebandje. Alles met het idee dat ik het later zou kunnen terugluisteren.

Het lezen van mijn oude mailtjes doet me denken aan de zolder van mijn ouders, en ik voel weer het uitgelaten gevoel dat daarbij hoort.

Mijn oudste mailtje op hotmail dateert van 15 november 2002, dat is dus precies zeven jaar geleden. Het onderwerp is RE: Joepie. Het bericht is verzonden door Lucy, een vriendin van de middelbare school. Het is een reactie op mijn zeventiende verjaardag die ik om zeven uur liet plaatsvinden in de Casa di Lorenza. Het liefst wilde ik een cd-bon.

Alleen al van dat detail ben ik van slag. Dat uitgerekend ik, dé cowboy van de illegale downloadscene, een cd-bon vroeg voor mijn zeventiende verjaardag. Geweldig.

Het wordt nog beter naarmate ik dieper zoek. In de nacht van 22 februari 2003 stuurt een zekere Tristan een mailtje met als onderwerp: ons, waarin hij zich vertwijfeld afvraagt wat ik nou voor hem voel en of ik soms een meisje ben dat het liefst elke zaterdag een andere jongen pakt. Op 21 januari 2004 was ik ziek van verliefdheid, en draaide alleen nog Immaculate Collection van Madonna. En op 6 oktober 2004 mail ik mijn moeder dat ik op de roeivereniging met ene Benne heb gekust.

Leve de stoffige zolders van de moderne technologie!

Leonie Veraar

Colofon

HanzeMag is het redactioneel onafhankelijke magazine van de Hanzehogeschool Groningen. Het blad verschijnt tweewekelijks.

Redactie-adres
Zernikeplein 7 A0.04 en A0.05, Groningen

Postadres
Postbus 30030, 9700 RM Groningen
telefoon: 050 5955588 | fax: 050 5955590 |
e-mail: hanzemag@org.hanze.nl |
Internet: www.dehanze.nl/hanzemag

Redactie
Chris Wind - hoofdredacteur 050 5955585
c.f.wind@pl.hanze.nl
Boudewijn Otten - (eind)redacteur 050 5955582
j.b.m.otten@pl.hanze.nl
Luuk Steemers - redacteur 050 5955581
lu.a.steemers@pl.hanze.nl
Rina Tienstra - redacteur 050 5952570
r.h.tienstra-de.knegt@pl.hanze.nl
Loes Vader - redacteur 050 5955588
j.l.c.vader@pl.hanze.nl

Fotografie
Pepijn van den Broeke - www.pepijnfoto.nl
Robert van der Molen - www.toxic2.nl
Redactie HanzeMag

Illustraties
Mathieu van der Bij & Xiao Feng Chiu | Sam Peeters |
Leo van der Reest | Ricky van Duuren

Lay-out
Renée Zaal - www.reneemedia.nl

Basis lay-out
Art Studio - Groningen

Productie
Redactie HanzeMag & Grafische Industrie
De Marne B.V.
Oplage: 6.000

Advertenties
Bureau Nassau 020 6230905
info@bureaunassau.nl

Abonnementen
60 euro per jaar 050 5955588
hanzemag@org.hanze.nl

FOKKE & SUKKE HEBEN OIT JAAR BENS DEEN LOOTJES GETROKKEN

Foto: Luuk Steemers

Native Country: United Kingdom, six times the size of the Netherlands, 61 million inhabitants

Studies: IT-Service Management

Loves: travelling, home decorating

Hates: people with no ambition and drive in their life

ISABELLE TAMAYEM (22)

Last time you were in Birmingham?

'In August, I was working on my graduation project for my bachelor in Information Technology Management at the University of Wolverhampton and preparing my stay in Holland as an Erasmus student.'

Do you miss the pubs?

'Not at all. There is a very good atmosphere in the bars in Groningen too. And I like Dutch beer. Heineken and Amstel are my favourites. I love to go out or go to the movies.'

Why did you choose Groningen?

'They offered a very interesting major here, with subjects I can't study in detail at my own university. We just finished a project for Philips,

a case study. Philips might want to change their IT-infrastructure and our group advised them about that. I also chose Groningen because it is near to Germany. I have some friends there and my mum is from Germany.'

'The Netherlands is a kind of mix between Germany and England'

You knew the Netherlands?

'Six years ago I came to the Netherlands to visit some friends. I think The Netherlands is a kind of mix between Germany and England, if you compare the language and way of living. People

are open, friendly and honest. Sometimes a little bit too direct to my taste. For instance the way students in the Netherlands during feedback freely speak their mind. In England we stay objective. We try to make things clear in a more subtle way. Some people may think that is a little bit hypocritical'

Do you travel a lot?

'If I have the chance, yes. In May I went to Cameroon, where my dad comes from. We went to visit our family and travelled all around the country. Cameroon is called the little Switzerland of Africa. People always think Africa is poor but that does not go for the whole continent. Africa has a very natural beauty. Yaounde, the capital, is very European-like. Cameroon is a peaceful,

friendly and healthy country.

But in contrast to the travelling, I am also a very homely person. I love decorating my apartment in Birmingham and painting it with different kinds of colours and wallpaper. Real English, I suppose. Dutch students are also homely. I was surprised that few Dutch students go abroad for their studies, it is such a small country. They really should go, if only for one semester.'

Can you give us a British saying ?

'What goes around, comes around'

Do you have a motto in life?

'Go for it.'

Rina Tienstra

Going Dutch | A crash course in understanding the Netherlands | Second course Part six: Sinterklaas

NEXT WEEKEND SINTERKLAAS WILL ARRIVE IN THE NETHERLANDS TO CELEBRATE HIS BIRTHDAY HERE ON THE 5TH OF DECEMBER..

HE IS NOT TO BE CONFUSED WITH SANTA CLAUS! THIS GUY IS A CATHOLIC BISHOP FROM SPAIN WHO IS OVER 400 YEARS OLD AND TRAVELS BY STEAMBOAT..

HE IS ACCOMPANIED BY A GANG OF BLACK SERVANTS WHO ARE ALL CALLED 'PETE'..

HE CARRIES A BOOK IN WHICH EVERYTHING EVERY CHILD DID LAST YEAR IS WRITTEN DOWN

GOOD CHILDREN GET A PRESENT. NAUGHTY ONES RECIEVE A FLOGGING WITH THE 'ROE' (A HAND-FULL OF BRANCHES).. REALLY BAD CHILDREN 'PETE' PUTS IN A SACK NEVER TO BE HEARD OF AGAIN..

SINTERKLAAS ALSO WRITES REALLY SHITTY POETRY FOR EVERYBODY..

WEIRD, YOU THINK? WELL, THAT'S TRADITION FOR YA!..

Heike and Berit give advice on finding a good internship position

'It is up to you what you take out of your internship!'

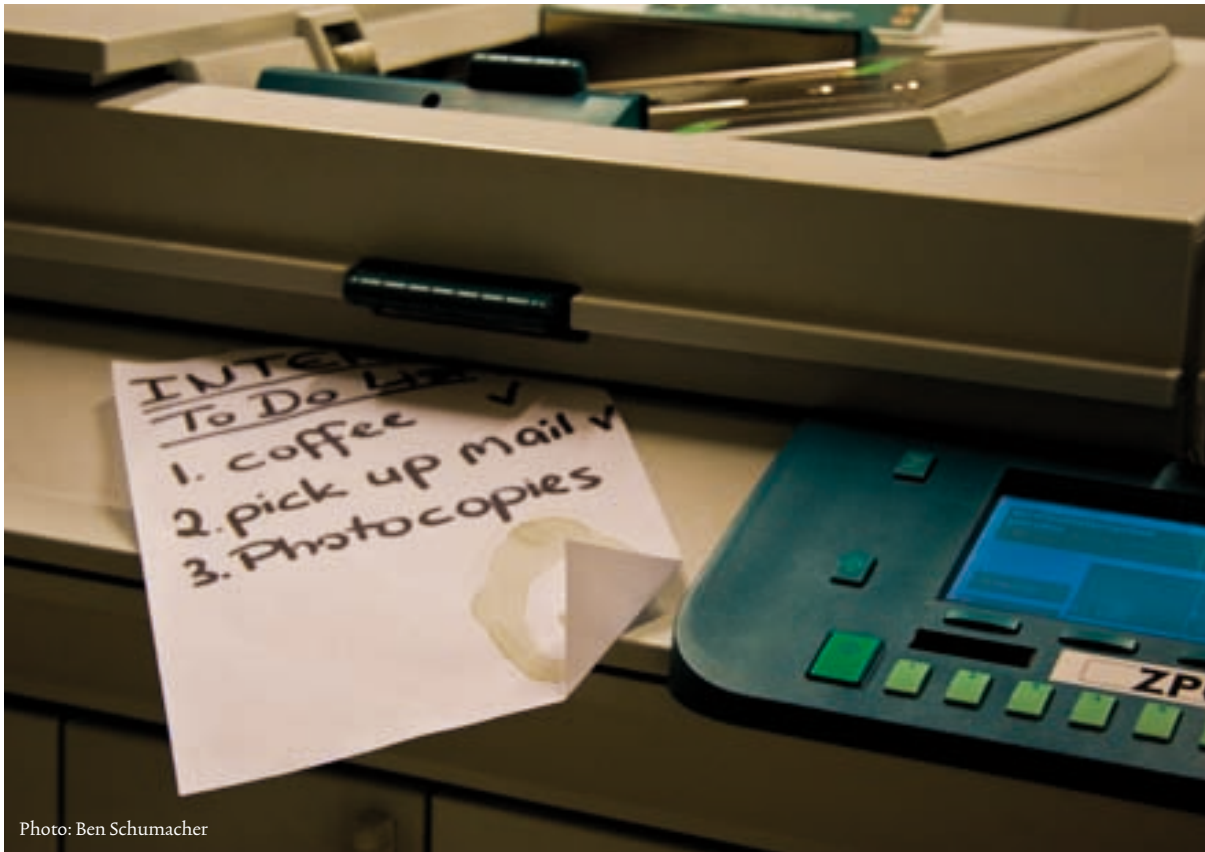

Photo: Ben Schumacher

Every Hanze student has to do an internship during their study. But how to find one? Fourth-year IBS students Heike Eekhoff and Berit Splettstößer share their internship experiences and give recommendations on how to find a placement.

Where did you do your internship?

Heike: 'In a Marketing Media agency in London.'

Berit: 'I worked in a small company in Hamburg dealing with marketing and advertisement.'

What did you enjoy most about your internship?

Heike: 'Definitely my time in London! It was also great to work in an international environment and I had a lot of responsibility during my internship. They gave me tasks and objectives but how I reached the goal was totally up to me.'

What was your worst internship experience?

Heike: 'I had some issues with a colleague of mine. After two months we started sharing a market and he was not a team player at all, he was just not willing to cooperate. Once we had a big argument because he accused me of losing a client.'

Berit: 'I also got into a big argument with a colleague. We even had a talk with the supervisor because of that. It was a very awkward situation, but it got better afterwards.'

Some people say it is only possible to find a good internship through connections...

Heike: 'No! Connections are definitely helpful to some extent. But I would recommend everyone to try finding their internship without connections. If you find the placement on your own you can be very proud and you are more likely to value the work you do.'

Berit: 'I agree to some extent. But finding your internship through connections does not necessarily mean that you got the placement only because of the person you know there. It can also just be that you know someone who gives you the information that they take interns in their company and how to apply for the placement.'

How much time in advance would you recommend Hanze students to start applying for their internship?

Berit: 'I would say: start six months in advance to find out what is available and to send out applications.'

Heike: 'That is what I did as well. But the hot phase is three or four months before the start. Although, before that you should make sure that you already know what you want.'

Is it true that nowadays being good is not enough, that you really need to stand out with your internship application?

Heike: 'Definitely. Try to be unique. Keep the application short and simple but relate it to yourself. Emphasize on your strengths, but also on your weaknesses. Never use templates or given sentences you found online or pretend to be someone you are not. Otherwise, sooner or later they will find out and be disappointed.'

Berit: 'Exactly. And if they invite you for an interview you could send a thank you mail

afterwards saying that you are very interested in the internship. It is important to keep in touch!'

What else should students take into consideration when applying?

Berit: 'Keep in mind that the requirements for applications differ from country to country. If you are unsure you can always call the company and ask them what the requirements are and what information they want.'

Heike: 'Also, it is important to know as much as possible about the company you are applying for. And to be more efficient you can also apply through platforms.'

Berit: 'Well, I think it is better to write five really good and personalised applications rather than twenty standard ones.'

How can students make sure that they don't spend their time only making coffee and photocopies?

Heike: 'Be demanding. Ask for work. You need to show motivation and interest. If you are pro-active they will give you tasks. But you should not blame your supervisor if he asks you to make coffee. Every now and then it is just a normal part of your job. And if you want to find out before you start, what the internship could be like you can try to establish contact with one of the current interns. Then, you can ask direct questions about the internship and the tasks. But even then, people are different and don't have the same interests.'

What are the advantages and disadvantages of doing an internship in a small company compared to a big company?

Heike: 'In a small company you find out sooner what it is all about and staff are usually more flexible. You might also learn what other departments do, as tasks overlap sometimes. In large enterprises it is mostly less flexible. For the disadvantages, you lack a big name in your CV. I would say if you want a real work experience look for a small company. It depends on what is more important to you.'

Berit: 'I don't think big companies are generally bad. I always thought it is more personal in small companies, but it depends on the company.'

Ann-Fleur Praetorius

In Short..

More internationals in Holland

9271 students from outside the European Union chose to do their education in the Netherlands this year. Last year, it was 9306, in 2007 8940. State Secretary **Nebahat Albayrak** (Ministry of Justice) presented these numbers in a speech on 7 November during the Day of the International Student. She expressed her happiness about the growing number of foreign students that choose to study in the Netherlands. 'To keep Dutch education and our knowledge on a high level, we depend on international input.' Nowadays, students from outside the EU can get a residence permit without much hassle. The procedure takes only two weeks. After their studies, the graduates from outside the EU can stay in the Netherlands for one more year to find a job.

Groningen has hottest students

Groningen has the prettiest female students of the Netherlands. Students from Amsterdam and Rotterdam are second and third. Those are the most remarkable results from a poll held by student website Studenten.nl. More than five hundred students voted for their favourite city of hot girls. Students in the provinces Flevoland, Drenthe and Zeeland came out last in the poll. 'The female students of Groningen are indeed very pretty. Why else do you think prince Maurits and prince Bernard chose to study there?' says **Jan-Peter Cruiming**, CEO of studenten.nl. 'Casting agencies like Dutch Casting have an office in Amsterdam, but also in Groningen. There are many models with potential here.'

Sinterklaar afternoon party

Curious about how the Dutch celebrate Sinterklaas? On 22 November, ESN organizes an afternoon filled with typical Sinterklaas activities: test your knowledge on Sinterklaas in the Sinterklaas for Dummies Quiz, improve your cooking skills with the workshop Baking Pepernoten, and sit back and relax with a mug of hot chocolate to watch the Dutch Sinterklaas movie *Alles is Liefde* (Everything Is Love). The afternoon will start at 3 p.m. Drinks and snacks will be provided by ESN, entrance is free. You can now sign up until 19 November at the ESN office (Grote Rozenstraat 35). The event will take place in the GSP building at Kraneweg 33.

Correction

The article *Working at the Hanze*, which appeared in *HanzeMag International 5*, advised students who were interested in working for the International Student Team to send an email to t.buiting@st.hanze.nl. Since **Tim Buiting** is no longer a student at Hanze University, he does not use this email address anymore. Interested students should instead email [Tim at t.buiting@nl.hanze.nl](mailto:Tim@t.buiting@nl.hanze.nl)

ABROADCAST!
DE CAST GOES INTERNATIONAL! THURSDAY NOVEMBER 26

DJ HRISTO
11:30-12:30

ROSY LEE
13:30-14:30

XVIBE
14:30-14:45

STRANGER THINGS HAVE HAPPENED
15:00-15:45

ZEITGEIST THE MOVIE
16:00-18:00 p.t.o.
(MULTICULTURAL FINGERFOOD)

WWW.HANZECAST.NL ZERNIKEPLEIN 7

Part 1: What is the origin of **religion**
Part 2: Who are the controllers of **fear**
Part 3: Who are the owners of **money**

ZEITGEIST
The Movie

THURSDAY 26TH OF NOVEMBER
16:00 O'CLOCK
CULTURECAFE
(ZERNIKEPLEIN 7)

www.hanzecast.nl

Leave everything and start all over

Ashkan and Farzad had to leave their country Iran and start a new life in the Netherlands. Now that they got their permanent residence permit, they started making plans for the future. First goal: graduating from Hanze University.

‘I clearly remember the first day I arrived in the Netherlands’, Ashkan says. ‘It was January and freezing cold. I had been travelling for weeks, I was sick and had no energy left. I had to survive two days on the street, because I had no idea where I had to go. I asked people for help, even a cop. I explained him I had just arrived from Iran. “Welcome to the free country!”, he only said, but he did not help me. Luckily someone could finally tell me I had to go to a small town called Zevenaar, where I would find a centre for asylum seekers.’

First-year student Nutrition & Dietetics **Ashkan Broujerdy** (34) fled from Iran in 2001. He does not want to say too much about the reasons why. His family still lives in Iran and he is afraid that his story might appear in the Iranian media. First-year Law student **Farzad Farhadian** (43) can be a bit more open about his past, but he also carefully chooses his words.

‘I had a wonderful life in Iran for a long time. I was a professional volleyball player, I even made it to the national team. Because of my status as a professional athlete, I had a free car and travelled all over the world. Still I was not happy. I had everything, but my brothers and sister were not allowed to work or study, simply because of their political ideas.’

For Ashkan, the journey to the Netherlands was a traumatic experience. One moment he still remembers clearly. ‘I was on my way with a couple of families, we wandered through a forest and we did not really know where we were. The smuggler who we paid to help us escape, had left us in the middle of nowhere. One day, I think the third or fourth of our trip, I noticed an Afghan woman crying very hard. I asked her husband what happened. “My baby of two months died,” he said, “in the arms of her mother. She cannot just leave him here, she wants to bury him the proper way.” I looked at the woman and saw the baby, completely pale and cold. That moment I

will remember for the rest of my life.’

Farzad came to the Netherlands in 1998. ‘It wasn’t a deliberate choice. The smuggler just decided that I would go here. I didn’t know much about the country. Johan Cruijff and flowers, that’s what I learned in school. Cruijff was my hero.’

Both men got their permanent residence permit in 2005. That did not mean all their problems just vanished from one day to the other. ‘The weird thing is that all these years you are waiting for this permission to permanently stay in the Netherlands’, says Farzad, ‘but when you finally get the permit, it actually doesn’t mean the end, but a new start. While you are waiting, you have an excuse not to think about your future. You are not allowed to work, you cannot get your own house. But once you are not a refugee any longer, you have to start planning your future. That was really stressful, especially in the beginning.’

‘Seeking asylum in another country is not a choice, that is a big misunderstanding. Sometimes you are obliged to go. You have no other choice but to leave everything behind, your family, your friends, and your house. “What are you doing here, why don’t you go back to your country?” I heard this many times, but people who ask you this, don’t understand how it works. Many refugees actually leave a promising future behind. You have to start all over again, you don’t know the language, your education is not worth anything. You only go when you have no other choice.’

‘This is exactly why we are so thankful for the the help that UAF (Foundation for Refugee Students) gives us’, Ashkan adds. ‘It is very heavy to make a new start in another country. Your education is essential for success. Without diplomas you cannot find a job in the Netherlands. But I don’t want to be unemployed. I want to be valuable for society.’

Farzad thinks that the best moment of his life will probably be the day he gets his di-

Foto: Pepijn van den Broeke

ploma. ‘Sometimes I think studying is such a test for my character, after everything I have been through. When I was still a taxi driver, one of the many jobs I had since I was allowed to work in the Netherlands, I got many compliments from Dutch people when I told them I was studying. It really gives you a chance to prove that you are here to do something useful.’

Chris Wind

The Foundation for Refugee Students UAF supports over 2500 highly educated refugees and asylum seekers with their studies and helps them to find an appropriate job. With the support of over 25,000 private donors and contributions of businesses, organizations and educational institutions, UAF is capable of looking after the interests of this group and support them financially.

HANZE

international

*New
in the Netherlands*

Leave everything and start all over: Ashkan and Farzad fled from Iran • Fourth-year students give advices on how to find a good internship position